

NON PLUS ULTRA
Atwater Kent
RADIO FONOGRAF
AUTO ELECTRICITAT, S. A.
Diputació, 234 - Barcelona
Vegeu i escolteu, abans de comprar, totes les
marques conegudes, i després, naturalment, com-
pareu un ATWATER KENT

LA PUBLICITAT
ANY LIV.—NUM. 18.157.—PREU: 15 CENTIMS
TALLERS D'IMPRESA: CARRER BARCELONA, 11 i 13. — TELEFON 19003
BARCELONA, DIJOUS, 20 D'OCTUBRE DE 1933
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORTS CATALANES, 539, 1.º, TELEFON 11420

CASA RODÓ
Fontanella, 14
SECCIO DE SASTRERIA A MIDA
PER A HOME
PREUS REDUITS
Especialitat en tota mena de
UNIFORMES
per a xofers, criats, etc., etc.

L'Europa nova
La Gran Bretanya cruix...

Una representació del partit nacional escocès ha visitat Herbert Samuel, ministre de l'Interior de la Gran Bretanya, a fi de reivindicar oficialment el règim de *home rule* per a Escòcia. El ministre, en la seva resposta, ha assegurat que el partit liberal anglès és favorable a l'autonomia escocesa, i ha indicat que el millor camí per a aconseguir-la és el d'interessar en aquest moviment els altres partits de llur terra.

No és d'ara que hi ha nacionalistes a Escòcia. També n'hi ha fa temps a Galles. Però sembla que en els darrers anys la força d'aquestes tendències ha augmentat. I el jovent dels grups nacionals escocesos i gallesos no s'atura pas en les reivindicacions moderades.

Heu-vos ací, doncs, que la unitat britànica cruix. Després d'haver perdut Irlanda, que mai no ha estat verament assimilada per Anglaterra, s'accentua a l'illa mateixa de la Gran Bretanya un doble moviment que traspassa els límits del regionalisme o del simple autonomisme, per a entrar en el camp del nacionalisme particularista, que diria el senyor Josep Ortega i Gasset.

Presenciarom en aquest segle la desintegració de la unitat nacional britànica? Les converses de la Gran Bretanya en un conjunt de tres nacions?

Es veritat que els anglesos apliquen sovint el mot "nació" en un sentit no gaire catògic. Vint-i-cinc anys ençà, ja parlaven correntment de "les quatre nacions del Regne Unit". Ells són més generosos que els castellans en l'ús del mot nació. Però veuen en el reialme una unitat superior, no solament política, ans encara espiritual, de la qual formaven part les quatre nacions al·ludides. Aquestes eren, segons la vella concepció britànica, nacions subalternes encloses dins la gran nació històrica. Anglaterra, nació de nacions...

Els joves nacionalistes de Galles i d'Escòcia no accepten aquesta concepció de bona feia. No es limiten al regionalisme ben entès, ni al nacionalisme "ben entès" tampoc. Ja comencen a entendre el nacionalisme una mica "malament". Si avui encara parlen de *home rule*, com feien vint anys abans els irlandesos aedillats per John Redmond, més ençà poden aprendre el llenguatge dels *sin-fainers* de Collins, i dels republicans de De Valera.

Així, aquell tipus de nació anomenat occidental no resulta pas un producte històric-polític de caràcter definitiu. El tipus occidental està caracteritzat per la formació d'una unitat cultural i espiritual per damunt de les diferències ètniques i mitjançant l'absorció dels grups diversos per un grup hegemònic. Hom considerava com a nacions d'aquest tipus França, Anglaterra i Espanya. I ara hi ha motius per a creure que no es tractava d'un tipus definitiu, d'un producte verament cristallitzat, ans bé d'una cosa passatgera.

La unitat de l'Estat espanyol com a nació única, ha fracassat. El procés de la unificació espanyola, que mai no havia arribat tan enllà com el procés similar d'Anglaterra i de França, s'aturà en la segona meitat del passat segle, i es troba en franca regressió. El catalanisme, a mesura que ha anat descabellant-se i arribant successivament a les seves conseqüències naturals, ha desfet l'obra assimiladora de dues dinasties.

A Anglaterra, el procés d'unificació havia arribat més enllà i més enllà que a Espanya, feta excepció del cas d'Irlanda. El Regne Unit no era en veritat una nació, ni ho semblava. La Gran Bretanya, ho semblava almenys, si no ho era. En el cas que els dos nacionalismes "particularistes", el gal·lès i l'escocès, vagin endavant, hi haurà tres nacions, tres ànimes, a la Gran Bretanya: Gal·les, Escòcia i l'Anglaterra estricta.

França s'aguantava més ferma com a nació única. Però també la seva unitat té algunes clivelles. No pot digerir Alsàcia, a Provença no s'ha apagat del tot el vell caliu, i a Bretanya hi ha, de tant en tant, unes sotragades estranyes.

Es que potser l'Occident europeu, tot fistonejat ja de petites nacions, perdria aviat el seu tipus especial de grans nacions, que molts polítics, historiadors i sociòlegs consideraven com un arquetipus, com el més perfecte producte de la història en el camp nacional?

Espanya, com a nació única, s'ha esberlat, Anglaterra cruix. França sent inquietuds. El fet evident és que les nacions—grans o petites, però nacions veres—constitueixen el carreu fonamental de l'edifici polític del món.

A. ROVIRA I VIRGILI

UNA CONFERENCIA DEL SR. OSSORIO I GALLARDO SOBRE LA PROFESSIO D'ADVOCAT

Diu que l'afany de fer diners i la vanitat política comprometen l'ofici

Madrid, 19. — Aquesta nit ha donat la seva darrera conferència de la sèrie anunciada el senyor Angel Ossorio i Gallardo.

Com les anteriors, aquesta s'ha donat a l'aula de química de la Universitat Central, per ésser la més àmplia, ja que la que s'utilitzà el primer dia resultà insuficient.

L'auditori ha estat més nombros que en les anteriors, i s'ha notat també una gran afiliència de senyors.

El tema, base d'estudi, era la professio d'advocat en els seus múltiples aspectes socials, i el d'avui ha estat "Vida", dividit en tres parts: "Sensualitat, diners i vanitat".

L'amenitat del senyor Ossorio i Gallardo, que descairga greument tot tema transcendent, ha fet que l'auditori l'aplaudís en diversos passatges de la seva conferència.

Ha començat dient que l'advocat per a ésser-ho ha de fugir en tot moment d'aquests tres enemics mortals del seu alt crèdit: "Sensualitat, diners i vanitat".

L'advocat ha de començar fins per ésser un xic dur de cor, ja que en començar la seva carrera es troba amb obstacles insuperables, com són la seva pròpia mare i la seva promesa, si en té. Però quan a la fi assolix el noi acabar els seus estudis, l'aconsellen ells dient-li: "Ara a cercar una cosa segura..."

No tan sols els seus familiars, sinó també les seves amistats.

Full de dietari
jardins en miniatura

Nicòlaus Maria Rubió, l'arquitecte-jardiner-literat, ha persistit en la creació de jardins miniatura. He visitat l'exposició que n'ha fet a les "Galeríes Syra". I no he pogut estar-me d'admirar la gràcia d'aquestes construccions de terra-cuita acolorida que serveixen de base a un verger de nines, però vivent. Fins els peixos que hi ha als diminuts safareigs són peixos de debò, i les plantes que hi floten són plantes de veritat. La il·lusió és completa; tot contemplant-les ens empetim i comencem a passejar lentament per les avingudes, i a devallar amb "nonchalance" per les escales, i a seure i a somiar dins les gloriets, i a contemplar la nostra imatge dins l'aigua transparent, tota travessada per la sageta dels peixos, gentilmente inquiet.

"Exercici val entreteniment pueril", rondinaren les persones grues. Però s'equivocaran. S'equivocaran, en primer lloc, perquè tot exercici poètic és útil en ell mateix i, en segon lloc, perquè l'exercici que he provat de suggerir amb pobres paraules, és particularment indicatiu en aquesta època de traspàs que passa el món.

La cosa és clara. Els felixos mortals que fins fa pocs anys gaudien d'un jardí de grandària natural, estès alentorn de llur torre urbana, cuïten, sota la coacció de les circumstàncies i sota la por del que vindrà, a instal·lar-se en pisos sense eixides, ni terrasses. Compteu els xalets que es deslliguen a Barcelona, compteu els palaus que desapareixen i els que són a punt de sucumbir! Reviseu l'aspecte del París 1932 i el del París 1941! Feu-vos explicar l'evolució de Berlín en aquests anys de postguerra.

Pertot descobrirem el mateix fenomen. El jardí urbà esdevé un luxe insostenible. És eliminat o és abandonat.

I per a aconsolar-se una mica d'haver-lo perdut, quina cosa millor que aquestes jardinetes en miniatura, que poden créixer sobre la taula del menjador o de la saleta?

Melancholia imatge de l'encongiment sota a què cal reduir tots els luxes i tots els esplendors de l'era capitalista!

CARLES SOLDEVILA

Destitució de quatre enginyers del port de Barcelona

Madrid, 19. — El ministre d'Obreres Públiques ha sotmes a la firma del president de la República el següent decret:

"En uso de la autorización concedida al Gobierno por los artículos primero y segundo de la ley de 11 de agosto último, a propuesta del ministro de Obras Públicas y de acuerdo con el Consejo de ministros vengo en decretar lo siguiente:

Artículo único.—Se separan definitivamente del servicio, con pérdida de todos los derechos y siendo baja en el respectivo escalafón a que pertenecieran, a los señores don José Aixelà Juvé, ingeniero, jefe de primera clase, del cuerpo de Caminos, Canales y Puertos, en situación de supernumerario activo e ingeniero director del puerto de Barcelona; a don José Lucini Callejo, ayudante mayor de primera clase de Obras Públicas, en situación de supernumerario activo, con destino en la Junta de Obras del Puerto de Barcelona; a don Práxedes Galán Hernández, oficial primero jefe del personal de la expresada Junta, y a don José Aixelà orrach, delegado de la dirección en las obras del mencionado puerto.—Dado en Madrid a 19 de octubre de 1932."

Es detingut un espia disfressat de sacerdot budista

Brusselles, 19. — Ha estat detingut als voltants de l'estació del Migdia el famós espia Trebich Lincoln, el qual anava vestit de sacerdot budista.

Ha estat lliurat a la policia de seguretat i serà expulsat del regne.—Fabra.

D'aquí ve que l'advocat no ha de tenir fortuna; sols ha de viure decorosament i res més.

Quant a la vanitat, pocs advocats es veuen exempts de la passió política.

L'advocat ha de sentir la seva professio sobre totes les altres; ha de tenir orgull, però no vanitat, perquè quan arriba a vell tingui l'alt honor de l'obra realitzada.

L'adorador ha estat ovacionat amb entusiasme.

Azaña-Herriot
Davant una Europa suïcida

—Si em diguessin que la guerra esclatarà d'aquí a sis mesos no em sorprendrien gens — em deia un periodista francès acabat d'arribar a Barcelona.

No és l'únic que té aquesta aprensió. Tots els seus compatriotes que viuen amb els ulls oberts en participen en pateixen. I els belgues, encara adolorits de la terrible invasió, i els suïssos, malhiats d'una neutralitat que no consideren segura si tres de llurs fronteres s'arboren, també, també temen la guerra.

I témer-la és prepararla. No és un secret per a ningú que les fàbriques de material bèl·lic treballen de valent a diversos Estats d'Europa. Ningú vol que l'agafi desprevingut. La utopia de la pau perpètua és al·ludida per tot hom amb sarcasme. Els que serveixen una guspira d'idealisme retreuen una vegada més la llengua vulgar, la sentència llatina que ha servit de tapadora a tants preparatius malintencionats: "si vis paxum para bellum".

A Alemanya sembla que ni cal decorar el frenet guerriller amb cap finalitat pacífica. La desesperació que llança les masses d'un extrem a l'altre, la fibrada econòmica que els exaspera, el solatge militarista que treu fum i els embriaga, tot mena els alemanys cap a una temptativa de revenja. Males llengües, ajudades per una fantasia novel·lesca, afegixen que la banca juevo-americana, venta el foc amb el propòsit de submergir definitivament la indústria d'Europa i assegurar un client empobrit, però d'ècil a la indústria dels Estats Units.

De banda aquestes suposicions truculentes, resta el fet esclaiador de la creixent excitació alemanya i de la creixent nerviositat francesa, sense negligir la paroxística tensió italiana.

MYSELF

DECLARACIONS DEL SENYOR BUTLER

Parla de la jornada de treball i de l'atur forçós

Madrid, 19. — El director de l'Oficina Internacional del Treball ha rebut aquesta tarda els representants de la premsa.

Com que un d'ells ha parlat de la projectada implantació de la setmana de quaranta hores, el director ha fet versar la seva conversació principalment sobre aquest tema, i ha dit:

Al setembre de l'any passat se celebrà el consell d'administració extraordinari, i per setze vots contra sis s'aprovà que al gener vinent es reunís una conferència de tècnics especialitzats per tractar de la jornada de treball.

Hi havia dos punts molt importants per a resoldre. El primer és el programa de la conferència i la documentació que a ella ha d'aportar l'Oficina Internacional del Treball.

Aquesta és una qüestió que es va a discutir ara en la reunió de Madrid i probablement promourà un ample debat prop de la modificació, extensió i aplicació de les conseqüències econòmiques i socials que puguin derivar-se de la mesura.

El director de l'Oficina presentarà un ampli informe en el que destacarà tot el que concierne a la qüestió i especialment quant es refereix a l'atur.

S'examinarà fins a quin punt poden reduir-se els obrers parats com a conseqüència de la reducció de l'horari de treball, i les mesures tècniques que han de realitzar-se.

També es presentarà un detallat informe sobre l'experiència efectuada als països en què s'aplicà ja la setmana de quaranta hores, i especialment als Estats Units i Anglaterra.

S'examinaran també les mesures de reducció de la jornada internacionalista.

L'oficina prepara dades completes estadístiques prop de l'atur per indústries i països, així com també una detallada documentació prop de la proporció que representen els salaris en quant al preu del cost de les primeres matèries, preu que varia molt en les diverses indústries, puix que mentre en una arriba al 60 per cent, en unes altres és d'un 15 per cent.

Igualment es presentarà en la reunió un estudi sobre la variació i oscil·lació de la productivitat després de la Guerra.

Es tractarà de l'ordre del dia que ha de discutir-se en la conferència tècnica i és probable que al voltant d'aquest aspecte es presentin algunes dificultats.

Una d'elles consistirà en decidir si han d'ésser invitats a la conferència especial els països que no formen part de la Societat de Nacions.

En la reunió de setembre darrer es proposà la interpretació de la qüestió de

Comentari
Pirates

No ho heu llegit? No és pas l'argument de cap film ni la re- pensió d'una novel·la d'aventures: un vaixell anglès fou capturat fa pocs dies a la Bios Bay per un estol de bandits xinesos. Vegeu com: Havent sortit de Saïgon en direcció a Hong-Kong, el vaixell britànic Helikon es veié senyorejat durant quaranta-cinc hores per nombrosos pirates xinesos que s'havien embarcat com a passatgers de tercera classe. Revòlver en mà, a un senyal convençut, els bandits immobilitzaren els oficials de corbeta i de màquines i els homes de l'equip de servei, mentre accorralaven els passatgers, esglaiats. Els més ar- dits obligaren el comandant de l'Helikon a posar la proa sobre Honghai Bay, a pocs milles del nord de la Bios Bay. Per evitar que el vaixell fos recone- gut, els bandits camuflaren les zemesies que duïen pintats els colors de l'armador i, segons un telegrama, desviaren la nau per uns corriols deserts entre illots abruptes i esculls, arran mateix de la cova que els servia de refugi.

No cal pas tenir gaire imagi- nació per a evocar les escenes que es desenrotllaven a bord: crits, gemecs, impreccions, ame- naces... Dos xinesos, sabedors de les tortures a què serien sotme- sos, preferiren llançar-se a l'ai- gua i naufragar. Un d'ells, nego- ciant molt ric de Macao, hagué d'alliberar-se amb violència dels braços de la seva filla, que volia evitar el seu suïcidi. "La noia— diuen les agències—s'esvaní mentre el seu pare es negava."

Un altre moment de pànic: en dirigir-se, sota la pressió dels bandits, a la cala, aparegué al lluny un vapor mercantil. Els bandits sospitaren que era un caçatorpediners britànic i que, en un moment de descuit, algun oficial havia llançat el S.O.S. Fins que s'adonaren de llur er-

EL PROBLEMA DEL SURO
Una reunió de parlamentaris

Madrid, 19. — En una de les sessions del Congrés, es reuniren els diputats senyors Santaló, Revilla, Ayats, Salazar Alonso, Margarida Nelken, Esterlich i Canales (Joan), assistits de representacions de compa- nyas de les diferents regions espa- nyoles productores de suro.

Després d'un canvi d'impressions sobre les circumstàncies per les quals travessa el problema, es van pre- ndre entre als acords els següents:

1.—Planyer que fins ara no s'hagi assolit suficient efectivitat quant a la política forestal i de protecció inter- ior, per als productes del suro i protecció també per als mercats de l'exterior, respecte de la producció de la indústria suera espanyola, abans al contrari, la situació del nostre suro en els mercats estrangers ha anat empitjorant cada dia.

2.—Aplaudir la iniciativa presa pel Comitè Mixt del suro d'enviar una delegació a Lisboa, per a sentar les bases d'una acció conjunta d'Espanya i Portugal, tal com estableixen els principis bàsics de la política suera, que aquesta minoria assenyala en la seva actuació.

3.—Pregar al Govern que iniciï i realitzi ràpidament amb vista a la protecció dels nostres productes suers, una política de revisió i millo- ra dels tractats comercials existents i que celebri contractes o acords co- mercials amb els països amb els quals no els tenim.

4.—Pregar al grup interparlamentari espanyol que es dirigeixi al grup interparlamentari francès, per a ob- tenir que aquest darrer d'oposi a l'e- levació de les tarifes dels productes suers espanyols a França, que su- posa un gran dany per a les rela- cions comercials entre totes dues re- pùbliques.

Els membres de la minoria es pro- posen continuar intensament els tra- ballis exercint una crítica de l'acció del Govern i del Comitè Mixt.

LA BAIXA DE LA LLIURA ESTERLINA
Què en pensa el senyor Carabias

Madrid, 19. — Al Centre Oficial de Contractació de Moneda s'ha celebrat aquesta tarda una reunió en la qual entre altres assumptes s'ha tractat de la brusca baixa de la Lliura esterlina.

Preguntat després de la reunió el senyor Carabias, sobre les causes que hagin pogut influir en la baixa va dir:

El cas no ha pogut sorprendre'ns perquè des de fa diversos dies es ve observant aquesta tendència.

Quant a les causes, vistos els an- tecedents examinats, no creu que sigui altra que la que responen a un fenomen específic, puix que l'estat de depressió que s'adverteix és una conseqüència de la falta de con- fiança.

En exposar-li al senyor Carabias les impressions que donen els cor-responsals estrangers respecte a la possibilitat de la baixa que segons ells respon al propòsit d'estabilitzar la Lliura a baix tipus, el senyor Carabias manifestà que no creia en tal propòsit, ja que s'havien ad- vertit mesures que inclinaven a creure que es tractava d'evitar el descens, com ho demostra el fet de la intervenció que es fa en la dita moneda com en l'actualitat es rea- litzava amb la majoria de les divises.

També exposaren al senyor Cara- bias al fet podria tenir alguna relació amb les notícies circulades respecte a l'isolament monetari an- què semblen trobar-se algunes na- cions escandinaves.

Això respongué que tampoc creia que pogués tenir cap influèn- cia en l'assumpte, i creu que tot això no era sinó la falta de con- fiança i que tampoc podia ésser in- fluent en la cotització el problema de l'atur i altres conflictes socials, sinó que com queda dit un movi- ment específic dels mercats.

LA CONFERENCIA ECONOMICA UNIVERSAL

Londres, 19. — Al "Times" li diuen de Washington que la com- pteia encarregada dels treballs del Comitè encarregat de les qüestions monetàries i financeres, que han de tractar-se en la vinent Conferència mundial, ha sortit de Nova York cap a Europa. — Fabra.

CINEMES

CARNET CINEMATOGRAFIC

"EL HERALDO DE CUBA"
PARLA DEL FILM
"HOMBRES EN MI VIDA"

"El Heraldo de Cuba" s'expressa en aquests termes respecte al film "Hombres en mi vida", realitzat per David Selman i interpretat per Lupe Vélez, Ramon Pereda, Lluís Alonso i Carlos Villarias:

"Es la millor de les cintes parlades en espanyol, i això que la Columbia ha abastat gran fama amb "El Codi Penal", "El passat acusa" i altres films parlats en castellà. La Columbia té la glòria d'haver estat la primera d'oferir als públics de les nacions hispano-americanes repartiments magnífics en els films parlats en castellà."

Diu també el diari cubà: "I res, ni el més petit detall fotogràfic, ni el més lleu punt negre per a assenyalar trobem a "Hombres en mi vida", executat tal com si fos un film parlat en anglès."

Bella i adorable, una gran pianista, un talent dramàtic hereditat del seu pare i que la seva singular personalitat ha accentuat, una entusiasta aviadora, una sola tònica amb les persones que acaba de conèixer, però desinvolta i de vegades atrevida entre les seves amistats, la boca més petita de Hollywood, bellíssima ulls grisos, una persona encantadora, des de tots els punts de vista, tals són les principals característiques per les quals és coneguda Joan Bennett, la jove estrella de la Fox, la darrera producció de la qual és "La irreflexiva", on treballa al costat de John Boles i Raoul Roulien.

Aquesta és també la Joan Bennett que coneixen els cinèastes; però hi ha una altra Joan Bennett. I és precisament la que apareix en aquest film proper a estrenar-se. Fins ara la filla menor de Richard Bennett havia treballat sempre en papers dramàtics. Molt pocs dels seus admiradors sospitaven en ella les qualitats còmiques que llueix en "La irreflexiva". Poc saben que darrera les seves llargues pestanyes dormia un bon humor senzillament deliciós.

Maigra que "La Loteria del Diàbol", el sol fet de tenir una protagonista com Elisa Landi pot ja ésser considerat com un film excepcional, completament fora de la vulgaritat, i malgrat que l'argument és del tot original i el repartiment dels principals papers aplega un nombre d'artistes famosos, com difícilment es troben reunits d'una sola vegada, encara hi ha una cosa en aquest film que mereix consideració especial: i són les escenes del gran "Derby" de Londres, per la seva realitat i verisme.

En aquesta famosa cursa de cavalls figura que els personatges del film guanyen una fortuna, que després dona lloc a tots els apassos? nants esdeveniments que es descabellen en el curs de la projecció.

Com sigui que aquestes escenes varen ésser preses de la realitat, fou necessari que el director Sam Taylor, els protagonistes Elisa Landi i Victor MacLaglen i altres personatges anessin a Anglaterra, on, ultra la cursa de cavalls, foren rodades moltes altres escenes de "La Loteria del Diàbol", la producció Fox que consagrarà definitivament a Elisa Landi com el que realment és, una dona extraordinària i una artista personalíssima, que seria inútil que hom volgués compararla a cap altra.

El geògraf del món, l'historiador de cada hora. Dues frases que podrien servir admirablement per a designar el Noticiari Fox Sonor, aquesta font admirable d'informació gràfica i verídica que registra i difon tot el que l'activitat humana produeix de notable. On sigui que es produeix un fet de transcendència, allí fa acte de presència l'organització del Fox Movietone. Les comunicacions de la qual s'estenen arreu del món.

Així no és estrany que el moviment sismic coreogràfic fa poc a Gènova i que tan dolorosament ha impressionat tot el món ens sigui ja presentat pel Noticiari Fox, que figura al programa que s'estrena al Publi-Cinema, en el qual podreu veure, ultra altres interessants actualitats, espe cialment de caràcter esportiu, la patinadora Sonja Henie, baseball, rugby, curses de cavalls, etcètera.

El documental "Lagos de 5 deïdós" existents a l'estat de Nova York i l'Allombrà Mágica de Movietone, que porta el títol suggestiu de "En el viejo México", completament magníficament aquest programa, amb el qual Publi-Cinema prossegueix la seva labor perfectament orientada.

La Fox té anunciades diverses notables pel·lícules per a aquesta temporada. Entre elles, "Rebeca" és una de les més reeixides.

La protagonista d'aquesta deliciosa producció, l'argumera de la qual interessarà i commourà tothom per la seva bellesa i per la humanitat

CARNET MUSICAL

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

El segon concert celebrat diumenge passat per l'Obrera, constituït una altra solemnitat musical, car, ultra un programa interessant, hi hagué també la cooperació de l'il·lustre mestre Falla, el qual volgué honorar el concert amb la seva presència.

Començà la sessió amb una acurada execució de la "Pastoral de Beethoven per l'orquestra Pau Casals, dirigida pel seu eminent fundador. L'obra beethoveniana fou religiosament escoltada i, ja no cal dir-ho, entusiàsticament aplaudida.

A la segona part, aparegué el mestre Falla per dirigir la Simfonia de "El Barber de Sevilla", revisada per ell, i la "Dansa ritual del foc" de "El Amor Brujo".

El públic, a peu dret, féu una imponent ovació al mestre Falla, tant en aparèixer com després de l'execució de les seves magnífiques obres.

Finalment, s'executà, sota la direcció del mestre Casals, i amb la cooperació del pianista Alexandre Vialta, les esplèndides impressions simfòniques "Noches en los jardines de España", de Falla.

La seva audició ens causà la impressió profunda de sempre, la impressió que causen les obres que porten guspires d'eternitat.

Cal elogiar l'excel·lent execució que Alexandre Vialta donà a la difícil part de piano, i amb la qual ens féu admirar, una vegada més, la seva tècnica brillant i segura.

L'eminent Casals ens donà també una excel·lent versió de l'obra de Falla, i l'orquestra el secundà fidelment en tot moment.

Els mestres Casals i Falla i els seus col·laboradors foren molt aplaudits i repetides vegades cridats a l'estrada.

J. G. C.

L'Associació de Cultura Musical celebrà demà, divendres, a les deu de la nit, al Palau de la Música Catalana, el seu primer concert (segon d'aquest curs) dels dos que té anunciats per al present mes d'octubre. En aquest concert presentarà als seus associats Zino Francescatti, el qual actua per primera vegada a Barcelona, i que és, sens dubte, dels violinistes més destacats en l'hora present. El programa, que és interessantíssim, el componen obres de compositors clàssics i moderns, entre aquestes figura la famosíssima Tziganes de Ravel, la qual fou acompanyada pel mateix compositor en el concert que Francescatti celebrà a Anglaterra.

És absolutament indispensable inscriure's com a soci per poder assistir als concerts que l'Associació de Cultura Musical organitza. Les inscripcions s'admeten a Claris, 43. Tel·lèfon 20328.

ren, sota el patronatge de "Mirador", en sessions anteriors, "Aldéu" i "El camí de la vida".

Així, doncs, "Noies d'uniforme" serà presentat en la data fixada, al Fantasio, i hom espera amb aquesta ocasió veure reunit al sumptuós local del Passeig de Gràcia el bo i millor de la societat barcelonina.

Ivor Novello, l'admirable galan anglès, té al seu càrrec el principal paper en la producció "The lodger" (El vengador), l'argument de la qual està inspirat en l'estranya i misteriosa vida de "Jack, el destruidor". Ivor Novello dona vida a un modern personatge de tant interès novellesc almenys com el del criminal londinenc del passat segle.

"The lodger", el nom de la qual en castellà no està encara decidit, serà presentat per Seleccions Juic-Cesar en aquesta temporada.

En cinematògraf no ha d'ésser tot excursions a terres llunyanes, i paisatges salvatges.

El nou film ens mostrarà ben aviat una recent excursió, que no té res d'ariscada i perillosa. En el curs d'aquesta no s'hi troben ni bèsties salvatges, ni tribus antropòlogues... Ben al contrari. Davant del espectador desfilen moderns hotels, ciutats cosmopolites, platges elegants, salons de te, carreteres asfaltades... Els caps d'aquesta expedició són Annabella i Jean Murat, i la pel·lícula té per nom "París-Mediterrània".

Joan March, en la seva magnífica producció de la bella i frívola muller, es manifesta com una excel·lent actriu, admirablement acompanyada per la cèlebre Mirena Gambell i el gran actor Herbert Mundin. Figuren també en el repartiment els coneguts artistes Allan Dinahart, Irene Parrell, Ben Alvarado i Arthur Pierson.

"Mirador" presentarà el 28 d'aquest mes al Fantasio el cèlebre film "Noies d'uniforme", una de les obres cabdals de la cinematografia alemanya. "Mirador", que ha renunciat a la idea de donar periòdicament sessions de cinema com venia fent en altres temps, ara no s'encarrega d'una presentació si no és a base de quelcom verament excepcional. I aquest és el cas d'avui amb "Noies d'uniforme".

"Noies d'uniforme" és un film massa noble, massa simpàtic a totes aquelles persones que s'interessen en la prosperitat espiritual del cinema, perquè "Mirador" no hagi cregut necessari fer tots els possibles a fi i efecte que la presentació a Barcelona del film de Leontine Sagun sigui un èxit esclatant, no inferior al que obtingue-

L'enemic de l'aigua freda

Johnny Weissmuller va veure plenament realitzats els seus somnis infantils quan la Metro Goldwyn Mayer l'elegí, entre dotzenes de candidats, per a interpretar el paper de protagonista del film "Tarzàn de los monos".

Hem-vos ací el que diu el famós campió de natació amb un somriure de complença.

La secció Permanent de Propaganda del C. A. D. C. I. prepara per al dissabte vinent la inauguració de la temporada de Teatre Selecte, a base d'estrenes d'autors prou coneguts dins el camp de les arts i les lletres, i als quals les empreses no els han donat cap oportunitat.

Es per al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria complir un deure patriòtic i oferir-los el seu casal i tot l'ajut, perquè tenim plena confiança que aquesta campanya ens permetrà de descobrir nous valors per al teatre català, i aquest ressorgirà amb l'esplendor i forniat que tots desitgem i les noves realitzacions exigeixen.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

CARNET MUSICAL

ASSOCIACIO OBRERA DE CONCERTS

El segon concert celebrat diumenge passat per l'Obrera, constituït una altra solemnitat musical, car, ultra un programa interessant, hi hagué també la cooperació de l'il·lustre mestre Falla, el qual volgué honorar el concert amb la seva presència.

Començà la sessió amb una acurada execució de la "Pastoral de Beethoven per l'orquestra Pau Casals, dirigida pel seu eminent fundador. L'obra beethoveniana fou religiosament escoltada i, ja no cal dir-ho, entusiàsticament aplaudida.

A la segona part, aparegué el mestre Falla per dirigir la Simfonia de "El Barber de Sevilla", revisada per ell, i la "Dansa ritual del foc" de "El Amor Brujo".

El públic, a peu dret, féu una imponent ovació al mestre Falla, tant en aparèixer com després de l'execució de les seves magnífiques obres.

Finalment, s'executà, sota la direcció del mestre Casals, i amb la cooperació del pianista Alexandre Vialta, les esplèndides impressions simfòniques "Noches en los jardines de España", de Falla.

La seva audició ens causà la impressió profunda de sempre, la impressió que causen les obres que porten guspires d'eternitat.

Cal elogiar l'excel·lent execució que Alexandre Vialta donà a la difícil part de piano, i amb la qual ens féu admirar, una vegada més, la seva tècnica brillant i segura.

L'eminent Casals ens donà també una excel·lent versió de l'obra de Falla, i l'orquestra el secundà fidelment en tot moment.

Els mestres Casals i Falla i els seus col·laboradors foren molt aplaudits i repetides vegades cridats a l'estrada.

J. G. C.

L'Associació de Cultura Musical celebrà demà, divendres, a les deu de la nit, al Palau de la Música Catalana, el seu primer concert (segon d'aquest curs) dels dos que té anunciats per al present mes d'octubre. En aquest concert presentarà als seus associats Zino Francescatti, el qual actua per primera vegada a Barcelona, i que és, sens dubte, dels violinistes més destacats en l'hora present. El programa, que és interessantíssim, el componen obres de compositors clàssics i moderns, entre aquestes figura la famosíssima Tziganes de Ravel, la qual fou acompanyada pel mateix compositor en el concert que Francescatti celebrà a Anglaterra.

És absolutament indispensable inscriure's com a soci per poder assistir als concerts que l'Associació de Cultura Musical organitza. Les inscripcions s'admeten a Claris, 43. Tel·lèfon 20328.

ren, sota el patronatge de "Mirador", en sessions anteriors, "Aldéu" i "El camí de la vida".

Així, doncs, "Noies d'uniforme" serà presentat en la data fixada, al Fantasio, i hom espera amb aquesta ocasió veure reunit al sumptuós local del Passeig de Gràcia el bo i millor de la societat barcelonina.

Ivor Novello, l'admirable galan anglès, té al seu càrrec el principal paper en la producció "The lodger" (El vengador), l'argument de la qual està inspirat en l'estranya i misteriosa vida de "Jack, el destruidor". Ivor Novello dona vida a un modern personatge de tant interès novellesc almenys com el del criminal londinenc del passat segle.

"The lodger", el nom de la qual en castellà no està encara decidit, serà presentat per Seleccions Juic-Cesar en aquesta temporada.

En cinematògraf no ha d'ésser tot excursions a terres llunyanes, i paisatges salvatges.

El nou film ens mostrarà ben aviat una recent excursió, que no té res d'ariscada i perillosa. En el curs d'aquesta no s'hi troben ni bèsties salvatges, ni tribus antropòlogues... Ben al contrari. Davant del espectador desfilen moderns hotels, ciutats cosmopolites, platges elegants, salons de te, carreteres asfaltades... Els caps d'aquesta expedició són Annabella i Jean Murat, i la pel·lícula té per nom "París-Mediterrània".

Joan March, en la seva magnífica producció de la bella i frívola muller, es manifesta com una excel·lent actriu, admirablement acompanyada per la cèlebre Mirena Gambell i el gran actor Herbert Mundin. Figuren també en el repartiment els coneguts artistes Allan Dinahart, Irene Parrell, Ben Alvarado i Arthur Pierson.

"Mirador" presentarà el 28 d'aquest mes al Fantasio el cèlebre film "Noies d'uniforme", una de les obres cabdals de la cinematografia alemanya. "Mirador", que ha renunciat a la idea de donar periòdicament sessions de cinema com venia fent en altres temps, ara no s'encarrega d'una presentació si no és a base de quelcom verament excepcional. I aquest és el cas d'avui amb "Noies d'uniforme".

"Noies d'uniforme" és un film massa noble, massa simpàtic a totes aquelles persones que s'interessen en la prosperitat espiritual del cinema, perquè "Mirador" no hagi cregut necessari fer tots els possibles a fi i efecte que la presentació a Barcelona del film de Leontine Sagun sigui un èxit esclatant, no inferior al que obtingue-

L'enemic de l'aigua freda

Johnny Weissmuller va veure plenament realitzats els seus somnis infantils quan la Metro Goldwyn Mayer l'elegí, entre dotzenes de candidats, per a interpretar el paper de protagonista del film "Tarzàn de los monos".

Hem-vos ací el que diu el famós campió de natació amb un somriure de complença.

La secció Permanent de Propaganda del C. A. D. C. I. prepara per al dissabte vinent la inauguració de la temporada de Teatre Selecte, a base d'estrenes d'autors prou coneguts dins el camp de les arts i les lletres, i als quals les empreses no els han donat cap oportunitat.

Es per al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria complir un deure patriòtic i oferir-los el seu casal i tot l'ajut, perquè tenim plena confiança que aquesta campanya ens permetrà de descobrir nous valors per al teatre català, i aquest ressorgirà amb l'esplendor i forniat que tots desitgem i les noves realitzacions exigeixen.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

"He llegit els llibres que Edgar Rice Burroughs ha escrit sobre "Tarzàn de los monos" i generalment els llegia des de dotze vegades esperant la publicació del següent. Apenes acabava amb qualsevol d'ells, anava a posar en pràctica les aventures de Tarzàn amb els meus companys. Ens enfilàvem als arbres i proferíem crits estranys imitant al nostre heroi. Els gats de teulada i els gossos sense amo, era la nostra caca favorita. Tots els moments que l'escola ens deixava lliures i que la família no ens amonava, els dedicàvem a inventar alguna aventura fantàstica. Douglas Fairbanks era, en concepte meu, l'actor que més s'assemblava físicament a Tarzàn. Mal deixava de veure cap de les seves pel·lícules, i d'Edgar Rice Burroughs a Douglas Fairbanks, jo em convertia a mi mateix en un famós atleta i en un salvatge habitant de la jungla. Ambicionava ésser Tarzàn i somniava en esdevenir un actor com Douglas Fairbanks. I ara que he creat el personatge de Tarzàn en el film de la Metro Goldwyn Mayer, encara puc declarar que la meua "star" favorita del cinema és Douglas Fairbanks."

Weissmuller va ésser presentat a l'autor de les aventures de Tarzàn als estudis de la Metro. El senyor Burroughs es mostrà entusiasmada de l'elecció del protagonista i declarà així:

"Johnny Weissmuller s'assembla més que ningú que jo hagi pogut imaginar mai, al personatge de Tarzàn, la seva caracterització serà perfecta."

Johnny Weissmuller diu amb el seu somriure:

"Es té una falsa idea del que són els nedadors en general i de mi en particular. Es aquest un error que m'agradaria aclarir. La gent s'imagina que puc romandre a l'aigua indefinidament, travessar el canal de la Mànega a voluntat i estar flotant molts dies seguits si se m'escan. El cert és que detesto l'aigua freda, probablement més que qualsevol que hagi batut molts "récords" i és que he estat habituat a nedar en piscines amb calefacció, on l'aigua mantenia una temperatura de 78-80 graus Fahrenheit. Durant la filmació de Tarzàn, l'aigua del llac on vaig interpretar diverses escenes estava bastant freda. Es per això que nedo tan de pressa en la pel·lícula... i és que tenia molt d'interès a sortir aviat de l'aigua."

La secció Permanent de Propaganda del C. A. D. C. I. prepara per al dissabte vinent la inauguració de la temporada de Teatre Selecte, a base d'estrenes d'autors prou coneguts dins el camp de les arts i les lletres, i als quals les empreses no els han donat cap oportunitat.

Es per al Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de l'Indústria complir un deure patriòtic i oferir-los el seu casal i tot l'ajut, perquè tenim plena confiança que aquesta campanya ens permetrà de descobrir nous valors per al teatre català, i aquest ressorgirà amb l'esplendor i forniat que tots desitgem i les noves realitzacions exigeixen.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

L'obra que iniciarà aquesta campanya—diu la nota efímera que he rebut—és la del dilecte i conegut poeta i escriptor En Ramon Vinyes titulada "Un amo", i està sota ella saturada de tanta realitat que tots els que vivim la vida del dependent veurem en ella la plasmació.

visquí segu
ra del encant
del seu rostre

Polvora

MADERAS DE ORIENTE

MYRURGIA

ESPORTS

de Catalunya. Per a més endavant prepara aquesta secció nous festivals, dels quals es publicaran oportunament detalls.

També ha donat principi al seu funcionament la Secció de construcció i tècnica aeronàutica, havent nomenat ja seva Junta directiva i aprovat el reglament amb el qual haurà de regir-se. Demés, aquesta Secció està efectuant un detingut estudi de l'avioneta tipus "Mignet", construïda per socis de l'Aero Club.

Igualment ha quedat constituïda la Secció de camps, serveis aeris i meteorologia, la qual ha nomenat també la corresponent Junta directiva.

Cal, doncs, esperar que l'Aero Club de Catalunya prossegueixi en aquesta activa tasca que s'ha emprès, de la qual poden obtenir-se'n uns magnífics resultats per a l'aviació esportiva catalana.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

Per al diumenge vinent, a les onze del matí, ha organitzat la secció de Vol a vela de la FAET una conferència a càrrec de l'eminent Dr. Adolf Aroz, el qual descabellarà el tema "Aptituds físiques del pilot aviador". L'acte serà públic.

NOTICIA RI

SOCIETAT CATALANA DE PEDIATRIA

La Societat Catalana de Pediatria celebrarà sessió científica aquesta nit a les deu, al seu estatge (Vn. Laletana, 31). Es descafellaran les següents comunicacions:
Doctor P. Pascual "La mortinatalitat infantil als comarques gironines".
Doctor J. Moragas Galissà "Intent d'una prova pel descobriment de l'afectivitat de l'infant".

JOIES VERITABLE OASIS
Per a comprar a bon preu aneu a la joieria Magriñà, Tallers, 41

ASSOCIACIO D'EMPRESSES DE PUBLICITAT

L'Associació d'Empreses de Publicitat de Barcelona es reuneix en Junta general extraordinària per a prendre acord sobre l'elevació considerable del Timbre de l'Estat que impossibilita el desenvolupament del negoci d'anuncis i propaganda de marques.

L'Assemblea acordà dirigir raonables instàncies al ministre d'Hisenda i al Director general del Timbre.

LA FESTA DE LA MECANOGRÀFIA

La festa que anualment celebra "Eureka", a honor de les gentils mecàniques barcelonines tindrà lloc al Col·legi Pompeu, el dissabte, dia 5 de novembre, a la nit.
El ball de gala serà amenitzat

El Dr. Perearnau

PROF. D'UROLOGIA (vicio urinaris i la seva cirurgia), ha reprès la seva consulta d'11 a 1 i de 5 a 7. Pl. Urquinsana, 9, 1.er

Moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor italià "Conte Biancamano", amb càrrega general i 22 passatgers, de Gènova.
Vapor italià "Fanny Brunner", amb càrrega general, de Susak.
Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general i 137 passatgers, de Palma.
Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general i 43 passatgers, de Maó.
Vapor espanyol "Ciudad de Mahón", amb càrrega general i 37 passatgers, d'Eivissa.
Vapor espanyol "Isla de Gran Canaria", amb càrrega general i 3 passatgers, de Tenerife.
Vapor espanyol "Ampurdán", amb càrrega general, de Palamós.
Vapor espanyol "Ciudad de Sevilla", amb càrrega general i 23 passatgers, de Las Palmas.
Vapor espanyol "Ebro", amb càrrega general, de Gènova.
Vapor espanyol "Cabo Corona", amb càrrega general, de Huelva.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor italià "Conte Biancamano", amb càrrega general, cap a Buenos Aires.
Vapor espanyol "Rey Jaime I", amb càrrega general, cap a Palma.
Vapor espanyol "Rey Jaime II", amb càrrega general, cap a Maó.
Vapor espanyol "Manuela G. de R.", amb càrrega general, cap a Cartagena.
Vapor espanyol "Badalona", amb gasoil, cap a Sevilla.
Vapor espanyol "Berga", amb ciment, cap a Ceuta.

10.000 EDREDONS
acabats de confeccionar

EL BARATO
els destina com a propaganda

A PREUS MOLT REBAIXATS
EDREDONS DOMAS SEDA
molt vistosos, plens del millor miraguano i enrihetats de cordó fantasia

Llitet, a 13'50 pessetes
Camera, a 20'50 pessetes
Matrimoni, a 25'75 pessetes

EDREDONS de raset de cotó, colors, plens de miraguano, grandària camera, 8'75 pts.

NOMÉS FINS DISSABTE

BARCELONA

Generalitat

Visites

Ahí visitaren el president de la Generalitat el diputat a Cortes senyor Riera i Puntí; l'alcalde de Terrassa, per a sol·licitar la intervenció del senyor Macià a favor d'uns presos d'aquella localitat; la pintora alemanya Lene Schneider Kainer, que ha de pintar un retrat del president, i, per últim, la Junta de Museus, representada pels senyors Llimona, Folch i Torres, Pere Coromines i Cases Abarcá, aquests per a interessar que s'augmenti la consignació a fi de sufragar les despeses extraordinàries que origina el ràpid trasllat de les obres d'art del Museu al Palau Nacional.

El senyor Macià impressiona un disc

Ahí a la tarda el senyor Macià impressionà un disc on figuraran dos discursos històrics presidencials.
Els drets de reproducció seran destinats a beneficiar l'original regalat a la Generalitat perquè comenci a formar la seva futura discoteca.

Uns aclariments interessants sobre la talla d'arbres

Contestant les nombroses consultes rebudes amb motiu del recent acord pres pel Consell de la Generalitat encaminat a defensar la permanència dels boscos de propietat particular existents a Catalunya, alhora que a les indicacions i comentaris que la seva publicació ha produït, el president de la Ponència Forestal de la Generalitat de Catalunya, senyor Ferreres i Duran ens manifesta que aquest acord no és més que l'adaptació de les lleis vigents de l'Estat espanyol prevenint les talles abusives, i que no té altra finalitat que impedir que durant el període de provisorietat fins a què el Parlament català legisli sobre aquesta matèria en tots els seus aspectes, s'aguditzï aquest perill que en aquests moments venia intensificant-se en proporcions alarmants, fomentat potser per la campanya de certs elements que posaren en circulació l'espècie de què la Generalitat prohibiria en absolut l'aprofitament dels boscos.
Encara que aquests acords tendeixin a disminuir les talles d'arbres, l'esperit de la reglamentació suau dictada no va contra els drets dels propietaris de boscos; els condiciona, així sí, amb visites a l'interès públic de Catalunya, que necessita com mai la beneficiosa influència que les funcions del bosc exerceixen sobre la salut pública i el clima i del reflex que una explotació ben ordenada projecta sobre l'economia d'un país.
Aquesta supeditació de l'interès particular a l'interès en matèria de boscos, no és cap novetat i és acceptada en tots els països que van al davant en les explotacions forestals i ho és també per l'Estat espanyol, la legislació del qual adaptem ara, abrençant els tràmits i donant les majors facilitats perquè el control tècnic sigui efectiu en tots els aprofitaments forestals que des d'aquesta data es realitzin a Catalunya. Aquest control és avui dia necessari quan ens trobem en difícil existència de masses forestals en peu.
Hom talla en més gran proporció que no pas repobla, i el que és més de dolendre és que moltes vegades el rendiment de les talles resulta antieconòmic per al propietari. Hi ha qui talla arbres que pel seu diàmetre ha de vendre com a llenya (encara que després serveixin per enllibacions de mines), i només perceben 10 pessetes per tona de fusta, quan aquests mateixos arbres amb deu anys més de romandre al bosc, obtingrien una cotització de 15 pessetes rotllo.

Serveixin aquestes explicacions per a esvair els dubtes exposats i contestar les consultes formulades: la Generalitat, en dictar la reglamentació que suau s'ha fet pública, no aspira a impedir els aprofitaments del bosc a Catalunya, sinó que, al contrari, es proposa defensar l'actual patrimoni forestal com a primer pas d'una continuada política que

LA PUBLICITAT
PREUS DE SUBSCRIPCIO

Barcelona, mes	100
Península Ibèrica, trimestre	300
Amèrica Llatina i Portugal, trimestre	400
Països Baixos, degut a l'existència de dos centres de portació atmosfèrica, situats a Polònia i al golf de Gènova, i es registren pluges i vents forts del sector nord.	

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIO GENERAL ATMOSFERICA D'EUROPA A LES SET DEL DIA 19 D'OCTUBRE DE 1932

La zona principal de mal temps a l'occident d'Europa té avui lloc a Alemanya, França i Països Baixos, degut a l'existència de dos centres de pertorbació atmosfèrica, situats a Polònia i al golf de Gènova, i es registren pluges i vents forts del sector nord.
A la Península Ibèrica dominen pressions altes, amb bon temps general, excepte al vessant cantàbric, on hi ha molts núvols i boires baixes.
ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES VUIT
Des de la Plana de Vic fins a la Conca de Tremp i Ribagorça hi ha moltes boires.
A la regió pirenenca i comarques de Girona, cal núvols, i a la resta del país el temps és bo, amb cel seré i vents fluïxos o moderats del sector nord, bufant amb alguna intensitat a la costa de l'Empordà i curs inferior de l'Ebre.

La temperatura mínima d'avui ha estat de zero graus al Port de la Bonaigua.

ens permet en un termini relativament curt en la vida d'un poble, obtenir dins de Catalunya el màxim de productes forestals necessaris per al consum.

La Ponència Forestal de la Generalitat reconeix que queden encara altres aspectes que cal cuidar i reglamentar, un dels més importants dels quals és la delimitació de les zones de pasturatge.

El confusionisme actual en aquest punt comporta un perill de molt diferent condició del de les talles desmesurades i els possibles arrabassaments que impedeixen l'ordenat acord; de més a més, és un perill del qual podríem dir que és estabilitzat i difícil que augmenti sensiblement en un curt període de temps.

Reconeixent l'actual Govern de la Generalitat la importància que té tot el que afecta a la riquesa forestal, s'està procedint actualment a la recopilació de dades i establiment de projectes que fornen una sòlida base al treball a realitzar pel Parlament de Catalunya a l'hora de legislar sobre aquestes qüestions; treballant-se actualment per a donar al Departament Forestal una estructura adequada que li permeti realitzar en tots els seus aspectes i amb les més grans possibilitats de reeixir, la seva missió de conservació, ordenació i foment del patrimoni forestal de Catalunya.

BOMBA PRAT

La millor bomba per a la elevació d'aigua per usos domèstics.

No confondre-la amb les imitacions, les confusions porten desenganys, els desenganys resulten cars.

F. PRAT BOSCH
WIFRED, 109-113-BADALONA

Municipi

Avis als flequers

Ha arribat a coneixement del tinent d'alcalde president de la Comissió de Proveïments, senyor Ernest Ventós, que diversos industrials flequers tenen encara fixats a l'interior de llurs respectives botigues cartells amb els preus que per a la venda del pa fixa el dia 12 del mes de setembre darrer la Secció Provincial d'Economia, sense haver-los substituït pels recents que la pròpia Secció acordà, i féu públics el dia 14 del mes actual. Com que el fet de continuar exposats als establiments els preus que han deixat de regir pot donar lloc a confusions en perjudici del consumidor, el senyor Ventós, amb el bon desig que els industrials flequers es trobin en tot dins els requisits legals, els fa aquesta observació fent-los arribar a la zeladors del Negociat d'Inspecció de Proveïments faran les corresponents visites a conseqüència de les quals s'aplicarà la sanció que correspongui als contravençors.

Plecs de proposició

Fins al dia 27 del mes que som, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment plecs de proposició per tal d'optar al concurs privat d'instal·lació de llums i il·luminació al Grup Escolar Montessori, del carrer de Corsega, núm. 268, al tipus de 1.716'04 pessetes.

Concurs privat

Per acord de la Comissió de Governació, es convoca concurs privat per al subministrament de 11.220 quilos de palla i 10.200 quilos d'ordi, amb destinació als cavalls de la secció muntada de la Guàrdia Urbana.
Les ofertes hauran d'ésser presentades al Negociat Central de l'Ajuntament, durant el termini de cinc dies, a comptar des del dia de la publicació d'aquest anunci, de deu a una del matí, i, en les dades ofertes, caldrà especificar la classe o qualitat de l'article, el preu d'aquest, i acompanyar-ne mostra.

Els nous senyals lluminosos

El Departament de Circulació fa arribar a tots els conductors de vehicles, que a la cruïlla de Ramblers, Pelayó, Plaça de Catalunya, zona d'afectació dels nous senyals lluminosos, s'hauran d'atendre a les següents prescripcions:

- 1.º Tots els vehicles que puguin per la calçada ascendent de la Rambla de Canaletes podran optar per continuar en línia recta, Plaça de Catalunya amunt o bé per la seva dreta.
- 2.º Tots els vehicles que vinguin per la Plaça de Catalunya, direcció Telefónica-Pelayó, sols podran dirigir-se a les Ramblers, i així ho faran al moment d'aparèixer el groc-vermell (Ramblers avall).
- 3.º Tots els vehicles que baixin per la calçada descendent de la Plaça de Catalunya direcció Ramblers de Catalunya-Rambla de Canaletes, sols podran seguir en direcció rectilínia (Ramblers avall).
- 4.º Tots els vehicles que

FETS DIVERSOS

ROBATORIS

Cristóbal Antón i un amic seu anaven de "barrila" recorrent diverses tavernes acompanyats d'una dona.
Estant embriac es dormí en una taverna. La dona i l'amic el posaren en un taxi i el portaren a la muntanya de Montjuïc, on despertà després, hi trobà a faltar 225 pessetes.
Acusa l'amic i la dona com a suposats autors de la substracció.

ENCENEDORS RECUPERATS

Fa uns dies es cometé un important robatori d'encenedors en un establiment de la Rambla de les Flors, i com que ahir tarde foren vistos alguns d'ells exposats a l'aparador d'un comerç del carrer Fiveller, la policia procedí a la detecció del propietari i a la incautació d'una partida d'encenedors que han estat reconeguts pel propietari de l'establiment perjudicat com de la seva propietat.

ELS DESESPERATS

Ahí al matí, a dos quarts de dotze, es reuniren diversos joves amics al restaurant instalat a la Torre de Sant Sebastià, del Transbordador Aeri del Port de Barcelona.

vinguin de la Plaça de la Universitat pel carrer de Pelayó, podran optar únicament per fer el canvi de dreta dirigint-se Rambla avall, o bé seguir en direcció rectilínia per la calçada lateral de la Plaça de Catalunya, direcció Refugi de la Farola-Fontanella.

5.º El carrer de Pelayó quedarà de direcció única: Plaça de la Universitat - Plaça de Catalunya.

6.º El carrer de Vergara també quedarà de direcció única, Plaça de Catalunya-Balnes.

Des de demà, divendres, dia 21, començaran a aplicar-se aquestes disposicions, fent avinent, de més a més, a tots els conductors de vehicles que puguin Ramblers amunt direcció Colom-Plaça de Catalunya, que des d'aquesta data podran efectuar el canvi d'esquerra (groc-vermell) al Pla de la Boqueria per a dirigir-se vers el carrer de l'Hospital; havent-se, però, de supeditar a les següents disposicions:

- 1.º Tots els que vulguin tornar al Pla de la Boqueria pel carrer de l'Hospital, hauran de situar-se a la columna de l'esquerra com a mínim des del carrer de Fiveller.
- 2.º Queda absolutament prohibit efectuar el dit canvi d'esquerra sortint de qualsevol columna que no sigui la de l'esquerra de la calçada ascendent de la Rambla.
- 3.º Queda prohibit que efectuin aquest canvi els vehicles autotaxis que vagin lliures.
- 4.º Sols els automòbils dels Hotels podran efectuar el canvi complet deixant Rambla avall. A tots els altres vehicles els hi queda prohibit.

Vida religiosa

Sants d'avui.—Sant Joan de Kent, prevere; Sant Màxim, màrtir, i Santes Irene i Maria, verges i màrtirs.
Sants de demà.—Sant Hilarió, abat; Santa Eusebia i companyes verges i màrtirs, i Santa Ciril·la.
Quaranta Hores.—Avui: Església dels infants Orles.
Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.
Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.
Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial del Carme.
Demà: Església parroquial de Bellem.
Cort de Maria.—Avui: Visita

El dinar transcorregué tranquil·lament i en un alegre ambient de camaraderia, però en acabar, un dels joves s'aixecà idòpinadament de la taula i es llança des de l'alt de la torre, i quedà mort a l'acte a conseqüència del formidable cop rebut en topar a terra.

El dissortat jove s'anomenava Ricard Giner Costa, de 26 anys, solter, llicenciat de Marina i que vivia a la Barceloneta, carrer d'Alegria, núm. 27, tercer, tercera.

DETINGUT PER COACCIONS

La policia posà a disposició del jutjat de guàrdia Euseu Martínez, acusat d'ésser un dels que sortiren al pas d'una camioneta de la casa Magi Quer, dissabte passat i la cremaren.

El fet esdevingué al carrer de Gasòmetre.

DETINGUT PER ESTAFÀ

Ainstàncies del propietari de la pensió Lloret, fou detingut Joan Colom, que es titulava detectiu, i marxà de la dita pensió fa un any, i quedà a deure diversos mesos d'estatge.

El detingut ha estat reclamat per delictes d'estafa per diversos jutjats d'Espanya.

Mosaics Escofet
NOMINA UNIVERSITAT 20

a la Mare de Déu de la Guà, a la capella de Marçús, o Capa-cabana i Guà, a Santa Mònica.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de la Mare de Déu del Perpetu Socors.

Demà: Torn de la Mare de Déu de la Pietat.

DONATIU

PRO ESCOLA CATALICA

S'ha rebut, per les atencions del Comitè Diocesà de l'Església Catòlica, les quantitats següents:

Joan B. Comerma, 5 pessetes; Bonaventura Zamora, 1; Dolores Vallmitjana, 5; Maria C. Vallmitjana, 5; T. N. 250; Una catòlica, 210; Concepció Álvarez, 15; M. P. 10; Una senyora, 3; Isabel Vila, 5; Carme Armentgol, 50; Un sacerdot, 100; Una senyora, 5; P. V. 500; Tàngnelli, 35; A. Sospeda, 5; Una catòlica, 5; Una família catòlica, 1.000; "El Matí", 5 pessetes.

CALBS
LOCIO BRETONA
(Marca registrada)

Preparat sota la direcció del químic V. Puja-das Boadella als Laboratoris Bretona - Barcelona

La seva acció eficaç i regeneradora evita i combat la calvicie

PREU FLASCO: 7 P.TES.

Venda. — Barcelona: Senyors Vidal-Ribes, Dolmau Oliveres, S. A. i perfumeries.
Províncies. — Es trameten contra reembors i sense augment de preu, demanant-lo a l'Agent General, Josep Oller, Salmerón, 240; Telèf. 76183; Barcelona.

Josep Cabot i Casanovas
VIDU D'ANNA RIBOT
morí el dia 5 del corrent, després de rebuts els Sants Sagraments

A. C. S.

Els seus afligits fills Francesc, Joaquina, Lluís, Mercè i Just, filla política Francisca Riera, néts, germana Francisca Cabot vídua Garrigosa, nebots, nebotes polítiques, cosins i parents tots, en recordar als amics i coneguts tan greu pèrdua els preguen que el tinguin present en llurs oracions i l'assistència als funerals que, per l'etern descans de la seva ànima, tindran lloc demà, divendres, dia 21, a dos quarts d'onze, a l'església dels PP. Dominics (carrer d'Àusias-March, 54), pel qual piadosos acte els restaran sumament agraïts.

Les misses després de l'ofici i tot seguit la del perdó
El dol es dona per acomiadat No es convida particularment

Els llibres i la geografia

Estudis de geologia catalana

per
Pau Vila

El treball del terreny tant en la seva composició com en la seva estructura constitueix una de les bases de la geografia. El geògraf ha de tocar de peus a terra, podríem dir. Per això ens interessa ocupar-nos de les publicacions de tema geològic que fan referència a la nostra terra.

Bartomeu Darder, el geòleg mallorquí establert a Catalunya, publicà a darreries de l'any passat, en una de les memòries de la Societat Espanyola d'Història Natural, un treball amb el títol de *Estudio geológico de la comarca de Sabadell*. Es tracta d'un opuscle de 40 pàgines, il·lustrat amb 25 figures representatives de talls geològics molt expressius, 14 de límines amb fotografies clares i suggestives i un mapa geològic a diverses tintes. L'abundància de l'acompanyament gràfic dona encara un major relleu al text, ja en ell mateix interessant. L'autor fou esmentat per a un estudi hidrogràfic, i aprofita les observacions extralimítaries per al treball científic que ens presenta. Aquesta aportació a la geologia vallesana remarca notablement les complicacions tectòniques de la base meridional del muntanyam de Sant Llorenç del Munt dins la rodalia sabadellenca. L'estudi de les terrasses quaternàries de la contrada porta al Prof. Darder a la conclusió que els cursos d'aigua orientats del nord-est a sud-est, com el Ripoll, són canals velles que han passat per tres cicles d'erosió, mentre que la riera de les Arenes és encara jove. Però en les observacions, les suggerències i les conclusions de l'autor esdevenen apassionants en els dos capítols titulats, respectivament, *Tectónica estática* i *Tectónica dinámica*, ho i seguit vistes denominacions del gran geòleg suís H. Argand, trasbalsador genial de la tectónica. Així, per exemple, B. Darder dedueix "que el conjunt de les serralades litorals i de l'interior representa un gran plegament ajagat vers el nord-oest, la porció antidual del qual hauria desaparegut quasi del tot escombrada per l'erosió, sense més del·lals que alguns cips de terrenys primaris sobre les formacions nummulíques del Terciari al nord de Sabadell. Més al nord-oest, a la Garriga i vers el Montseny, hauria desaparegut també del tot la part antidual, ho i restant-hi només el flanc interior normal del sinclinal, per la qual cosa la sèrie dels terrenys no apareix al primer cop d'ull tan transformatada com ho és realment".

Podríem esmentar alguns altres fragments igualment interessants en aquest opuscle i no hagüéssim de circumscriure'ns a una breu recensió. Només cal dir que l'autor s'ha guiat de limitar a la rodalia sabadellenca, puix que d'haver estat el seu estudi fins als dos termes orogràfics del Vallès, el Montseny i el Montserrat, probablement, com ja ho declara, potser les conclusions que ara ens presenta com a provisionals les hauria pogut elevar a definitives.

Un treball d'indole semblant a l'anterior és l'estudi del Dr. San Miguel de la Cámara, *Resumen geológico geográfico de la Costa Brava*, publicat per l'Associació Espanyola per al Progrés de les Ciències. Forma un opuscle de 22 pàgines, acompanyat de vuit làmines, una de les quals por-

ta un esbós de mapa geològic del tros de costa compresa entre Blanes i Bagur. La interpretació de l'autor, basada en les seves observacions sobre el terreny quan a la constitució i raó d'ésser de l'aspecte actual de la Costa Brava, és que es tracta d'un batolít, massa granítica emergida en els temps hercínics, la qual metaforitzada les roques properes per contacte. Aquestes roques, transformades per l'enorme inflació granítica estesa a una alta temperatura, constitueixen una potent aurèola a costa de les formacions siluriques, devoniques i permianiques existents. Demés, efusions diverses manifestades en diversos períodes eruptius formaren dics rocósos que avui destaquen encara en el relleu coster.

Durant el triàsic, en començar els temps secundaris, foren arrasades aquelles formacions hercíniques i les mars cretàcies les cobriren. Dels dipòsits marins corresponents, en aquest tram no en resta més que el massís calcari del Montgrí en veïnata. Amb els moviments pirenencs—essencials en la tectónica de Catalunya, segons l'autor—que tingueren lloc en els temps eocènics, les suades formacions costeres foren realçades de nou, i des d'aleshores l'erosió submergia i l'erosió marina els donaren el seguit de formes pintoresques d'ara. Com hom veu, ultra el valor científic del treball del Dr. San Miguel, la seva exposició és plena d'interès, perquè ens explica la història geològica d'una de les porcions més visitades i més admirades de la nostra costa.

En contrast amb el format petit dels opuscles recensats, tenim a sobre la taula un gros volum amb el títol *Geologie de la Méditerranée Occidentale*, anunciador d'altres quatre toms semblants que completaran l'obra començada. Es tracta d'un apilic d'estudis i observacions realitzats durant el Congrés Geològic Internacional, celebrat a Madrid l'any 1936 i amb motiu de les excursions organitzades oficialment a través de les terres catalanes pels geòlegs estrangers i del país. Els noms dels professors eminents que hi prengueren part constitueixen una garantia que l'obra iniciada serà una aportació valuosa a l'estudi geològic d'aquestes terres mediterrànies. La presentació del volum publicat és acuradíssima i profundament il·lustrada amb tot i que no comprèn més que la justificació i la gènesi—un xic complicada—de l'obra, els antecedents que al Congrés i la ressenya de les excursions. No obstant cal remarcar-hi dos estudis sintètics: *Aperçu sur la physiographie générale de la Catalogne* i *Le relief et la tectonique de l'île de Majorque*, deguts a la ploma dels professors Marcel Chevalier i Bartomeu Darder, respectivament.

L'extensió, el contingut i la presentació de l'obra indiquen un esforç meritiu en ell mateix; però digna de tota lloanca si es té en compte que ha estat realitzat a iniciativa i despesa d'un particular, d'un home sol, d'un geòleg entusiasta. Hem de callar el seu nom pel prec amical que ens ha fet; però no creiem poder complaure'ns quan, en recensionar els nous volums, en curs de publicació, haurem de parlar amb més extensió dels fruits de la seva gesta.

LLIBRES

ELS LLIBRES NOUS

"Poemes de Girona", de Joan Badia (Edicions de "La Revista")
"Volves grises", de Ramon Xuriguera (Biblioteca "A Tot Vent")
"Grea", de Francesc Rossetti

per
DOMENEC GUANSE

El llibre de Joan Badia ve carregat d'una tristesa que no és solament la tristesa dels seus versos, ans la tristesa del record de la mort que hi plana, la tristesa de les promeses frustrades. Car "Poemes de Girona" és un d'aquests primers llibres que apleguen les primeres sensacions poètiques conscients de la vida i que hom publica amb una illúsió que té molt de virginal i d'inefable. Traspasat, però, el poeta ara fa uns deu anys, quan no en tenia vint encara, el llibre avui no és sinó una ofrena funeral dels amics i devots.

Hem no ho anat, certament, gaire de pressa a pagar aquest tribut. Però hom no ha pogut tampoc oblidar. I aquesta persistència en el record d'aquells qui el conegueren o el llegiren, és la millor prova que l'esperit de Joan Badia no era un esperit banal; que hi havia alguna cosa — un perfum, una llum — que no podia ésser deixat ésser sense un remor d'interès, una recança. El tribut té així, doncs, des del punt de vista artístic, més valor. No és el ram de flors que la tendresa ens fa portar al sepulcre de la persona estimada. Són les flors que, per llur mateixa beutat, hom vol mantenir en el seu test fresques i vives.

Fresca i viva és encara la poesia del poeta gironí, a desgrat que cap poeta d'avui no començaria amb el to de veu, encara romàntic, de Joan Badia; però és fresca i viva com ho són les "Cançons d'abril" de novembre del Josep Maria de Segarra dels divuit anys, o els "Sonets" i les "Aucelles i Ventalls" de Josep Carner, les dues influències més fortes de Badia, i a la producció dels quals els seus versos fan aduix calades referències, al·lusions sobrementes.

La poesia de Joan Badia és una poesia d'adolescent. No precisament únicament per l'època de la seva vida en què fou concebuda, ans pels temes. Directament o indirectament expressada, hi ha en gairebé tots els seus poemes aquesta franquesa que comença un primer amor, aquest enteniment sense saber gairebé per què ens entendim, allò que aquestes secretes tristesses inefables que ens deixa la llúria d'un amor que fuig. Hi ha també l'entusiasme per les coses de les quals tot just comencem a fruir, i l'amargura del desengany de veure que les roses, tot just col·lides, poden esdevenir-nos cendra entre els dits.

Poesia certament d'enamorat, però no poesia eròtica, no poesia d'enamorat només de l'etern femení. Ans de totes les coses: enamorats sobretot de la seva ciutat, "la seva millor enamorada", com subratlla l'anònim prologuista dels poemes. Car el poeta tingut, potser més que ningú, la voluntat de fer de Girona el tema o escenari de les seves creacions literàries. La cançó o no directament, és difosa en tota la seva obra, i no solament en la seva obra de poeta, ans també en la seva obra de contista — si és

que entre el Badia poeta i el Badia contista pot fer-se diferència —; obra que recollí i prolongà escament Isern Dalmau en l'estructura — tot just nascuda — Col·lecció Nausica. Girona, a canvi d'aquesta devoció, presta al poeta alguna cosa dels seus colors tardorals de la seva tristesa suggestiva i profunda. I farà probablement menys ventosa l'obra del poeta, la voldrà servir com una eura graciosa, arripada a les seves pedres immortals, de les quals ha xuclat una mica de la seva saba vivificadora d'un sentiment de poesia eterna.

Poemes d'adolescència, els "Poemes de Girona" no poden ésser sense alguns balbuceos. Però entre les peces del recull n'hi ha algunes com "Les romanalles de la festa al carrer", "Les sardanes nocturnes", que no hauria desdenyat de signar el sensible i sentimental poeta que era Josep Maria de Segarra als divuit anys. N'hi ha, com "Marilana passa la Devessa", "Elogi de la boira", que Josep Carner ha d'admirar força. I, a ell i allà, hom troba altrament, l'anunci que el seu cant, amb els dolors de la vida, anava, sense perdre la gràcia, a esdevenir més greu.

"Volves grises", la primera novel·la de Ramon Xuriguera, ens trasllada a un ambient parisienc d'estudiants, d'emigrants, de noies que treballen i que viuen llur vida. Un ambient on els amors es trenen i es destrenen amb facilitat, sense grans vehemències passionals, gairebé sense recança. L'autor sembla esforçar-se a donar-nos una imatge nova del que en podríem dir encara bohèmia de París, però ja no té res pròpiament de bohèmia; a suggerir la imatge nova de la noia d'avui, a fer triomfar en la nostra imaginació la seva silueta esportiva, sobre la silueta romàntica derivada de Murger; a descriure un ambient on l'amor, el plaer és fàcil, però sense abjectió. L'obra ens ofereix així la plintura d'uns costums que han llevat gairebé tota importància a les relacions sexuals: relacions que hi esdevenen adés inevitables, adés agradables entre les lluites de cada dia; i que si ens poden portar conflictes, deixen-nos esgarriñats, no cal que ens trasbalsin forçosament la vida.

L'aventura, la doble aventura que, per fer viure aquest ambient, ens narra Xuriguera, no té, volguéssim, res d'extraordinari; l'autor s'esforça aduix a fer ben naturals les seves fases: a fer semblar ben bé un accident quotidià, sense importància. El que fa l'aventura interessant és la sensibilitat de l'autor, els detalls psicològics, la vena de tendresa, d'illúsió, d'èncis que ho vivifica tot.

Altrament, l'autor més que a explicar l'aventura del protagonista — amb el qual s'identifica — més que a dramatitzar-ne les escenes, tendeix a oferir-nos les sensacions que des-

vetlla en la seva sensibilitat. Especialment, es complau en la pintura de l'ambient, en els resons que en l'ambient deixa el drama que hi passa. I res no hi és directament descrit, sinó evocat per imatges, com en un doble joc de miralls que en reflectir les coses, les estil·litza. La vulgaritat de l'aventura pren així un aspecte poètic, de cosa somniada, de fantasia i d'irrealitat.

Aquesta pruja de fer sentir el resó de les coses més que les coses mateixes, de fer-ho sensible tot mitjançant imatges, sovint força llunyanes, fa que no sigui mancat d'entrebanca la lectura del llibre, especialment en les primeres pàgines on l'autor insisteix més en aquesta manera. Després, però, l'interès que la narració pren pel mateix autor, la necessitat d'anar més a l'essencial, d'expressar algunes coses més concretes, el fa ésser més simple o almenys més natural en la recerca de la imatge.

De totes maneres, no totes són igualment afortunades, no en totes hi ha prou got o prou tacte. Així mateix, no sempre l'autor ens mostra molt segur en la tria dels mots, en el maneig de l'idioma. Inseguretats que és més condemnable allò que més detona, en una prosa d'artista, en una prosa d'inspiració lírica que no debem d'altra banda de posseir qualitats remarcables.

"Grea", de Francesc Rossetti, és un llarg poema — més de cent vint-i-cinc pàgines atapeïdes de versos — en tres cantos. Semblava que avui a Catalunya no hi hauria més que un sol home — Josep Maria de Segarra — capaç d'una tal performance. L'alestida sola, Rossetti que l'elaboració d'un poema d'aquesta mena representa, ja és prou per a inspirar-nos respecte.

És difícil, però, que tothom es rendeixi a aquest esforç o que almenys l'agraciï. L'èpica sembla que ha quedat definitivament incorporada a la novel·la, i hom exigeix, en canvi, que el vers sigui una pura destil·lació poètica; que hom hi creï tot allò que no sigui purament poesia.

Això no vol dir pas que Francesc Rossetti no sigui, ultra un bon versificador, un bon poeta. Però podríem, en parlar del seu poema, invertir la dita que els arbres no deixen veure el bosc. Acl el bosc no ens deixa veure els arbres; els versos bons, les imatges agradables es perden entre les frondositats espesses d'una narració massa prolífica.

Situada, però, uns quants anys enrera, "Grea" hauria fet un gran efecte. La seva lectura us fa pensar en una pila de mestres en Gai Saber que tenen un lloc honorable en la nostra història literària. Altrament, "Grea" és fa estimable pel seu llenguatge ben atès.

Libres bíblicos

Lletres de Sant Pau

(Vol. XIV de la F. B. C.)

pel

P. Miquel d'Esplugues

IV i darrer

Sota formes de parenceria inofensiva i simplicitat fascinant, també l'Evangeli és un immens revalsiu a salvació dels homes: Un sol Déu per a tot el linatge i contra els déus innombrables del linatge: Tots els homes germans, en Déu, per la creació: Una caiguda universal, argument de la dignitat espiritual dels humans: Un sol Redemptor per a tots els fills d'Adam, puix que espirituals, amb capacitat de merèixer i desmerèixer: La mort en creu del Redemptor, dilatadora dels horitzons de la vida i capgiradora del concepte de la felicitat: La seva resurrecció, en la cruïlla del món temporal i de l'etern, per innundar-lo de clarificació: Unes benaventurades, glorificació de tot el que el món menysprea i menyspreu de tot el que el món glorifica: Una fórmula d'or per a tots els fills del Pare únic que és en el cel. En resum: "Un Déu, una fe, un baptisme" (Efes. IV, 1-8), dins l'ideal d'un nou home a suscitar, hegemonia, en els creients, perquè "el Crist ho és tot i en tots" (Col. III, 10-11).

Les concepcions més definitivament establertes en religió i en filosofia són tot el que, en conseqüència, imperava en la vida pública o trifomava, desbriada, en l'ordre moral i social, convergien a integrar — tot poderós del punt de vista humà — un món antipoda d'aquella innovadora visió de l'Univers, sota la jerarquia d'un sol Déu i del seu Crist.

Pensem ara en el poble depositari d'ella, el poble de Jahvè, de l'Evangeli i de la seva preparació milenària. Un poble de tots els altres vilinguts, Palestina, de contra cop xenòfoba i aleshores tristola, gairebé deserta colònia dels romans. "Aneu, doncs, ensenyau tots els pobles". Bellissim, com a utopia. Si el Messies, de més a més, en el seu pas mig clandestí per la terra "no havia qüestionat, ni cridat", si "la veu seva no havia estat sentida per les places", quin perill d'anorreament, per asil·lia, del revalsiu diví!

"Passaran els cels i la terra, però les meves paraules no passaran" (Mat. 24-25). L'imperi etern de la Vida es fonamentarà en una mort i una resurrecció, seguides d'una sobtada transformació en els testimonis precelegits per a donar-ne, heroicament, fe. Són els fets misteriosos dels darrers capítols evangèlics i dels primers de "Els Actes". Jesús endalt, i refiat de la promesa: "no us deixaré orles"; "heus ací que sóc amb vosaltres fins a la consumació dels segles"; "tots aquests (els apòstols) eren perseverants concordement en l'oració amb les dones i Maria la Mare de Jesús i els germans d'ell" (Act. 1-14). I "en acomplir-se el dia de la Pentecosta, de sobte es féu del cel un soroll com d'un vent impetuós que passava i omplí tota la casa on s'estaven asseguts. I els apòstols, unes llengües destriades i es posaren sobre cadascun d'ells, i es foren omplerts de l'Esperit Sant i començaren a parlar en altres llengües tal com l'Esperit Sant els donava d'expressar-se (Act. II, 1-3).

Meravellosa sobre meravellosa! Fets que no ha estat possible de rebatre victoriosament i que il·luminen, donou segles de vitalitat cristiana, més misteriosa, sense ells, que no els fets mateixos. L'Evangeli no recolia tant damunt la vida de Jesús, com damunt la seva mort i resurrecció, amb la consegüent transformació dels apòstols, prèvia recepció visible de l'Esperit Sant en forma que simbolitzava llur zel i llur eloqüència sobrenatural.

Tot i aquesta transformació, hom troba lloc avinentíssim per a un temperament com el de Sant Pau. Completarà el col·legi simbòlic dels doctes; portarà amb les més altes eficàcies, aduix humanes, "el nom de Crist davant les nacions i els reis i els fills d'Israel". Palèsat per Crist mateix, heus ací l'alt disegni de la vocació de Saule.

creta, sinó portada, en general, amb un alt esperit de noblesa i de justícia, puix que no es venjaren dels castellans tant com dels "catalans que eren factors o còmplices de les vexacions i els crims comesos contra el poble".

La conclusió, si no més implícita, del present volum, és aquesta: avui l'opressió contra Catalunya ha cessat, però no per això els enemics s'han evadit. I si volem que la conspiració d'aquests enemics no pugui passar les ombres de llur amagatall, res no hi ha més adient que oposar-hi amb consciència ferma la robustesa de la nostra espiritualitat. I en aquesta tasca, que és de tots, quí més hi pugui que més hi faci. Serà amb l'any de reconquesta que arribarem a esvaïr totalment l'espectre equivocac de la falç "i cap, per a fer-la prevaler com a símbol de llibertat pròspera: la falç tallant les masses vinculades sota un mateix oreig patri.

JOSEP ALZINA

Vas d'elecció, doncs, per adaptar a les exigències íntimes de l'Evangeli i per evidències expectades de superació devers el medi infinitament hostil on havia d'imposar-se. "Confieu, jo ha vençut el món". En tant que apòstol, la missió de Pau completaria la d'aquella "que Jesús escollí i anomenà apòstols". Companys i amics durant el període fugac de la seva vida pública, presents a la seva mort i testimoni de la resurrecció, ells serien principalment testimonis i sols subelidriament mestres. Sant Pau, per contra, només de retep testimoni i principalment predicador de la veritat en el món univers, receptacle seu teològicament més preparat que no els altres, replasmador genial i projectador efecacíssim de la doctrina del Crist; però en cap manera doctrinalment autòcton, més que més amb una autòctonia contraposada a l'Evangeli o al molt convé superior a ell.

Contra d'aquella exègesi capriciosa, tant en caràcter, però, dins la idiosincràcia protestant o els partits presos de certa racionalisme, es dreça tot sencer sant Pau: el dels "Actes" i el dels "Lletres", que és i de la història. Perquè és evident que entre l'Evangeli del Crist i la doctrina del seu Apòstol no hi ha altra diferència sinó de ven i de resoll. La veu del "Rabbi" és generalment impersonal i vellutada amb plasticitats d'Anyell de Déu que lleva els pecats del món: "Benaventurats els pobres, benaventurats els mansuets, benaventurats els qui ploren, benaventurats els qui tenen fam i set de justícia, benaventurats els misericordiosos, benaventurats els nets de cor, benaventurats els pacífics, benaventurats els perseguits per causa de la justícia. Benaventurats sereu quan us ultrajaran i perseguiran i diran, mentint, tota cosa mala contra vosaltres per causa de mi!" (Mt. C, 12).

Els mateixos ensenyaments, sota la ploma de sant Pau, prenen un to agut, personalíssim; per on, si les fórmules del Mestre acarien com un oreig, les del deixeble, personalitzades, viblen com un agalló: "Perquè penso que Déu, a nosaltres, els apòstols, ens ha mostrat com els últims "deis homes", com a destinats a la mort, perquè hem esdevingut espectacle al món, als àngels i als homes. Nosaltres necis per Crist, però vosaltres prudents en Crist: nosaltres febles, però vosaltres forts: vosaltres gloriosos, però nosaltres vilinguts. Fins a l'hora d'ara famegem i sedegem i estem despullats i som bufetegats i manquem d'habitatge segur. I ens anayem treballant amb les nostres mans; blasmeu, maledicim, perseguim suportem, maledicim, perseguitem, com escorbories del món hem esdevingut rebuig de tothom fins ara" (I, Cor. IV, 9-13).

El coteg podríam multiplicar-se; i, exempta d'apriorismes, la crítica amb poc esforç hi descobreix: a) Una absoluta identitat doctrinal. b) Que l'interessant de sant Pau, el que li dona fesomia tan acusada no és pas la doctrina, sinó el temperament, aquest sí, contraposat al de Jesús, però en tant que contraposat, electe.

Tot i això, sant Pau doctrinalment produeix esgarriñança, oï! D'acord. "Entre els perfectes tractem la saviesa; però saviesa, no pas d'aquest segle... ans tractem la saviesa de Déu en misteri" (I, Cor. 2-6). "Oh fondària de la riquesa, de la saviesa, i de la ciència de Déu" (Rom. 11-39). De Déu, tanmateix, no seva. Fora curiós d'esbrinar les vegades que, directament o indirecta, sant Pau desautoritzà manta brostació enèrgica d'un paulinisme que a malgrat d'ell no podia deixar de sorgir a l'influx de la seva personalitat vigorosa i cantelluda: "Doncs què és Apol·lo? i què és Pau? Ministres per mitjà dels quals creguéreu i cadascú segons el Senyor li donà. Jo vaig plantar; Apol·lo va regar, però Déu va fer créixer. Talment que ni el que planta ni el que rega, ans el qui fa créixer, Déu... Perquè cooperadors som de Déu, conreu de Déu, edificació de Déu sota vosaltres" (I, Cor. III 9-9).

Encara, i tan profunda com volguem, què cosa és la teologia de sant Pau sinó conjugació simplíssima de Jahvè amb el Crist? Perquè Jahvè seguia essent per a l'Apòstol el Déu vivent d'Israel, però Jesús l'Unigénit del Déu vivent: "Tot és vostre; però vosaltres de Crist, i Crist de Déu".

Javeista formidable per embadecia doctrinal, com a exponent de razz i per formació gallellana, Saule esdevindrà màxim doctor de la Llei nova pel mer fet de sentir el reny paternalísim del Crist regnant damunt la mort. Els seus coneixements escripturaris i el seu gran temperament, en notar amb la llum del Crist mort en creu i resuscitat, produiran la conjugació subtil, que a l'escalf de la gràcia li suggerirà formes prodigament acumulades d'una teologia reduïda a un mateix a girar eternament sobre el

Cursos de català

AL POLYTECHNICUM

Ateu les nombroses persones que continuen demanant detalls sobre el nou curs de Gramàtica Catalana que ha organitzat l'Ateneu Politechnicum a càrrec de la professora senyoreta Rosalina Poch, s'ha decidit prorrogar la matrícula fins al vinent disabte, dia 22.

Per a informacions i matrícules, a la Secretaria de l'Ateneu, Alt de Sant Pere, 27, principal, de set a nou del vespre.

A L'ENCICLOPÈDIC

Com ja anunciàvem dies eners, l'Ateneu Enciclopèdic Popular (Carre, 30) es veu obligat a organitzar un segon curs de català, ultra el que ja tenia obert, a conseqüència de la gran aflluència d'inscrisits. La matrícula d'aquest nou curs, per bé que continua oberta, ha tingut un gran èxit, i les classes, que seran de nou a deu tres dies a la setmana, començaran abans de fi de mes, en dia que oportunament s'avisarà.

Igualment continua oberta la matrícula de Dibuix Industrial, classe apropiada per als oficials fusters, mecànics o electricistes.

Informen-vos-en a Secretaria, de set a onze, tots els vespres.

A L'ATENEU POPULAR DEL POBLE NOU

L'Ateneu Popular del Poble Nou ha organitzat un curs de català que es donarà tots els divendres, de nou a deu del vespre, el qual anirà a càrrec del professor senyor Josep Climent, de l'Associació Protectora de l'Ensenyament Català. Per a matrícules i altres dades a la Secretaria de l'Ateneu (Marian Aguiló, 27, baixos) tots els dies feiners, de set a set i de nou a deu del vespre.

Cursos a l'Ateneu Popular del Poble Nou

L'Ateneu Popular del Poble Nou ha organitzat un curs d'Aritmètica, a càrrec del professor senyor Antoni Anguera Lorente, que es donarà els divendres de set a nou, i dijous, de vuit a nou del vespre.

Per a matrícules i altres dades, a la Secretaria de l'Ateneu (Marian Aguiló, 27) tots els dies feiners, de sis a set i de nou a deu del vespre.

* Un curs de Geometria, a càrrec del professor senyor Gabriel Puig, que es donarà els divendres, de vuit a nou, i els dimarts, de set a vuit del vespre.

Per a matrícules i altres dades a la Secretaria de l'Ateneu (Marian Aguiló, 26), de sis a set i de nou a deu, tots els dies feiners.

* Un curs de dibuix de preparació tècnica-pràctica, per a aprendents, que es donarà els dimecres i divendres, de set a nou del vespre, a càrrec del professor senyor Francesc Molina-Parra.

Per a matrícules i altres dades a la Secretaria de l'Ateneu (Marian Aguiló, 27, baixos) tots els dies feiners, de sis a set i de nou a deu del vespre.

* Un curs, per a adults, de Gramàtica castellana i Aritmètica a càrrec del professor senyor Lluís P. Olivares. Tindran lloc les classes de Gramàtica els dimarts i dijous, de vuit a nou, i les d'Aritmètica els divendres, de vuit a nou del vespre.

Per a matrícules i altres dades a la Secretaria de l'Ateneu (Marian Aguiló, 27) tots els dies feiners, de sis a set i de nou a deu del vespre.

LLEGIU demà, com tots els divendres, la nostra

pàgina

LES LLETRES

Els llibres i la història

"Corpus de sang"

d'A. ROVIRA I VIRGILI

("Col·lecció Popular Barcino", Vol. 83)

Tenim davant un volumet de 65 pàgines, actual, sobri, palpitant. Pertany a l'Especte de la meritíssima "Col·lecció Popular Barcino", brancada de l'esponsera Editorial Barcino. Remarqueu que és ja el volum 83 i els projectes d'aquesta editorial són d'unes perspectives il·limitades, tot i que l'obra realitzada podria justificar sobrament el solac d'una ociosa retrospecció. Però una voluntat insaciable impulsa avant coratjament. I de dia en dia se'n presenta més afanyosa, obsessionada quasi, en voler fer sentir fam i set espirituals fins al més desvalgut. Llavors, la missió d'aquests volums de l'esmentada "Col·lecció Popular", de caients tan diversos, per la seva assequibilitat i vigoria, diríem que és la de fer d'aperitius d'aquesta mateixa fam i set. I les diverses col·leccions simultànies, d'una envergadura progressiva, proveïren d'aquell nodriment sòlid i gustós.

L'autor del present estudi del "Corpus de Sang", amb la consciència d'historiador exigent, amb agilitat, amb un procés científic rigorós, amb gran dosi d'esperit, assenta el fet de la revolta dels Segadors: allò que hi hagué i allò que no hi hagué, el que fou i el que no fou. Per això la claror s'hi fa gradualment, els falsos tòpics esdevenen ridículs i les conclusions, amb severitat i precisió, van imposant-se

per la pròpia força. I encara, a part d'aquesta valor intrínseca ben positiva, hi constatem la de les suggestions. Una mica al marge, si voleu, heu-vos-en ací dues de palpables.

En les coses que s'esdevenen generalment d'una manera simple, natural, quan hi entra la passió, pren el calent de quicòm premeditat, estudiat, amb tota precisió de detalls; llavors, desplaçades les causes veritables, les proporcions dels fets esdevenen totalment falses. Per exemple, la revolta dels Segadors, suscitada després de catorze anys — fixem-nos-hi bé — d'abusos i vexa-

cions violents en els furs patris, en persones i béns, no passà d'una venjança insignificant: total una dotzena de morts en la diada del Corpus històric i una vintena en totes les represes de la revolta. Ara bé, d'on ha vingut sinó de la passió, que prevalgué el criteri d'una gran degolladissa de castellans a cops de falç, si fa no fa la manera que ens la descriu la cançó popular de "Els Segadors", on s'esquivquen noms, dades, càrrecs, fets i personatges?

L'altra suggestió és que totes les reconquestes, tots els plets nacionals no ha fet sinó arrearcar l'enemic. Concretament a Catalunya, molt més que no pas els de fora han estat els catalans els qui més han minat la nostra força, tant certs historiadors antecatalans, com els virreis, els militars i altres funcionaris públics que van ésser instruments de la política dels Austries contra les llibertats de Catalunya. Aquella historiadora van judicar els catalans de mesquins, abusius, deslleials i criminosos; i aquelles autoritats es comportaren segons aquest judici. A través de tot aquest estat de coses, l'actitud dels catalans del 1640, no sols ens sembla dis-

El Congrés de la U. G. T.

Continua i sembla que acabarà aviat - Petits incidents - Una proposició antimilitarista molt important

Final de la sessió nocturna de dimarts

Madrid, 19. — (Final de la sessió d'ahir del Congrés de la U. G. T.)

Intervé el senyor Besteiro, el qual diu que el poble té dret que se l'eduqui i a més que se l'eduqui bé. Si veiem les hores de treball—ha dit després—diminuint i augmentant els jornals, perquè les masses puguin consumir el que les fàbriques produïen, arribarà un moment en què l'individu desenvoluparà un treball mínim.

«Què farà l'individu amb aquestes hores de treball que no sigui pertorbar el seu cap?»

Avui se sent la necessitat de l'educació de la massa amb intensitat mai sentida.

S'han tractat adf. temes d'importància singular, i alguns han posat les coses en el seu lloc.

Un d'ells és el tema de la relació entre la U. G. T. i el partit socialista.

Un altre ha intervenció de la U. G. T. en funcions polítiques.

Quina perill podem esperar?

El que l'organització sindical no tingui una clara consciència socialista.

El creixement de la U. G. T. es deu a distintes causes, però a tot arreu s'observa el creixement d'aquesta agrupació a expensas de grups socials intersticials a la burgesia que es proletaritzen.

Alguns grups es deixen portar de concepcions utòpiques que desfiguren la missió de la realitat i contra ella topen.

Cal que organitzem la nostra educació, i per això acord que es proposa de constituir una oficina nacional d'educació del militant, em sembla un encert.

Aquestes raons em permeten de pregar-vos que voten el dictamen de la comissió.

El senyor Besteiro fou ovacionat. Queda aprovat per aclamació el dictamen, i s'acaba la sessió.

Sessió matinal d'ahir

Madrid, 19. — A dos quarts d'onze ha començat la sessió matinal del Congrés de la U. G. T., sota la presidència del senyor Anastasi de Gràcia.

S'ha posat a discussió el dictamen de la ponència sobre revisió de l'ordre.

Trifón Gómez considera que l'establir el sistema de comptabilitat per partida doble presenta nombroses dificultats d'ordre pràctic.

En aquest criteri abunda, per l'executiva, Veneciano Carrillo.

S'aprova el dictamen.

Es posa a discussió el dictamen

tema inextinguible: Jersu erificat i redit.

L'Unitat de Jersu humanat suara i lliurat a la mort per noaltes, vivia una vida immortal i gloriosa. Havia finit, en conseqüència, la missió de la Llet. Calla "revestir-se de l'home nou segons la imatge d'aquell qui el crea", on no hi ha grec ni jueu, circumstància o prepuj, bharu o escita, llure o esclau, sinó el Crist tot i en tota" (Col. III, 10-11).

Heus ací, en les seves dues primàries, la teologia vívida i heroica de sant Pau "ministre de Déu per la molta paciència en tribulacions, en necessitats, en angoixes, en cops, en presons, en avaluot, en falta, en veïlles, en dejunis, amb puresa, amb ciència, amb longanimitat, amb benignitat, amb Esperit Sant, amb caritat no fingida, amb paraula de veritat, amb virtut de Déu; per les armes de la justícia, a dreta i esquerra, per glòria i per ignominia, per la mala fama i la bona, com a enganyadors, però veritables, com a desconeguts, però ben coneguts, com a mortals i heus ací que vivim, com a castigats, però no occits, com a entristits, però sempre gojosos, com a pobres, però que molts enriqueixim, com qui no tenen res, però ho posseeixen tot" (Cor. VI, 4-11).

Es en tant que impregnada en Crist de tots els heroismes que l'Apòstol aconseguí imposar la seva teologia. El triomf del paulinisme fou, doncs, plena consecució del cristianisme. No era aquesta justament la missió que Jesús li havia confiat? Fidel a ella i a l'esperit de Crist, Pau "no havia estat vençut pel mal, ans havia vençut amb el bé el mal".

Esperit dels més complexos i pregon, les "Lletres" i els "Actes" ens ofereixen un sant Pau obert de bat a bat a tots els escollos: "La nostra boca s'ha oberta a vosaltres oh corintis, el nostre cor s'ha escampat". Les seves espontànies constatacions, escampades arreu, lluminen de cap a cap el panorama del seu esperit; les pregoneres anímiques de l'Apòstol, el mateix que l'alt designi de la seva conversió i els fruits del seu apostolat.

Inequívoca i nua, la seva psicologia fulgura en una "trista" dotzena d'epístoles que han bastat a consagrar, doctrinalment, la més gran revolució de l'esperit, a conquerir per l'Apòstol un lloc preminent en la història de les religions i a fixar inextinguiblement la seva immortalitat.

Madrid, 19. — A dos quarts d'onze de la nit s'obre la sessió del Congrés de la Unió General de Treballadors. Presideix Anastasi de Gràcia.

Continua la discussió del dictamen de la Ponència d'Estatuts.

Intervé Lamoneda a favor del dictamen, i defensa l'estructura de la Unió General de Treballadors a base de federacions d'indústries. Diu que cal donar facultats a l'Executiva en relació amb les federacions provincials, per creure que és així com pot resoldre's el pleit plantejat.

Intervé en la discussió Trifón Gómez, per la Ponència, i Veneciano Carrillo, per l'Executiva. S'accepta part del criteri defensat per Lamoneda.

Ramos presenta una mossa, que és rebutjada.

Queda aprovat tot l'article tercer. Lucí Martínez estima complicat el sistema de segells proposat per la Ponència, i considera la recaptació difícil, sobretot en el que es refereix als treballadors de la terra.

S'aproven els dos primers paràgrafs de l'article vuit i un altre que modifica el dictamen de la ponència.

Amb caràcter d'urgència es presenta a la mesa la següent proposició:

"Ante la inmediate visita del presidente del Gobierno francés, con objetivos internacionales en momentos de grave inquietud de las canchillas europeas, precedidas de significativos supuestos tácticos, y de una política económica no menos elocuente, y para fijar de un modo categórico la posición sindical española, alejando toda sospecha equivocada, con carácter urgente los delegados que suscriben proponen que el Congreso de la Unión General de Trabajadores acuerde:

Primero. El Congreso de la Unión General de Trabajadores ratifica una vez más su absoluta identificación con los acuerdos que en orden de presupuestos y propósitos beligerantes tienen señalados las internacionales socialistas y sindicales, y para ello y en todo campo de actuación e influencia, acomodará to-

talmente su conducta removiendo, si fuera necesario, los obstáculos que se opongan.

Segundo. Como testimonio de tan resuelto propósito, y coincidiendo con la aludida visita presidencial anunciada, el Comité ejecutivo de la Unión General de Trabajadores, procederá a organizar un acto en el cual se ratifique su posición integradamente pacífica y confirmando en el espíritu y la letra las conclusiones que acerca del problema tienen recogidas de las internacionales socialistas y sindicales."

(Continúa la sessió.)

Madrid, 19. — Comença la sessió a les quatre i deu minuts sota la presidència del senyor Besteiro.

Al banc blau, els ministres de Marina i Obres Públiques.

Projectes de llei

El ministre d'Obres Públiques llegeix diversos projectes de decret del seu departament, un d'ells relatiu a la realització d'obres al port de Mahó.

Els dits projectes passen a les Comissions corresponents.

Precis i preguntes

El senyor RODRIGUEZ PI-NEIRO parla de la crisi de treball a Cádiz, i pregunta al ministre d'Obres Públiques que ha estat del crèdit que es concedí essent ministre de Foment el senyor Albornoz.

Demana atenció a aquest assumpte, per a solucionar aquesta enginyosa situació.

El ministre d'OBRES PÚBLIQUES diu que desgraciadament no és sola la província de Cádiz l'afectada per la crisi obrera, i que demanes idèntiques a la feta pel senyor Piñero, fan també altres moltes províncies, per la qual cosa no es pot atendre a totes com seria el desig del Govern.

Diu que aquell crèdit a què el senyor Piñero s'ha referit, fou votat per a diverses províncies, entre les quals estaven totes les andaluses, i totes sofríren una merma en el crèdit que els corresponia, per dificultats sorgides per al pagament, al Ministeri d'Henda, i ara que pot obtenir algun d'aquests, es tracta d'una quantitat molt petita que procuraria repartir d'acord a les més perentòries necessitats.

El senyor ALDASORO crida l'atenció del Govern sobre el servei de la Telefónica, a conseqüència dels escassos sous que aquesta companyia paga a les senyoretas telefonistes, encarregades de les petites centrals interurbanes.

Denúncia també l'existència d'uns subjectes desaprensius, que recorren els pobles i es fingien representants de tal o qual ministre, i cometien veritables estafes.

El senyor FIGUEROA O'NEIL fa un preu que no se sent bé.

El senyor ALVAREZ ANGULO protesta de la baixa experimentada en l'exportació de l'oli, i demana que s'estudien les seves causes per veure de remedi-la.

Un incident

Balbontin-Alvarez Angulo

Parla després de la protesta feta pel Col·legi d'Advocats, sobre suposades persecucions i amb aquest motiu el senyor Balbontin s'aixeca violentament i li diu, que carxeix d'autoritat moral per a dir res.

El senyor ALVAREZ ANGULO reacciona i li crida covard al senyor Balbontin.

El senyor BALBONTIN: —S. S. és un "mamarracho"; i està fent el ridícul.

El senyor ALVAREZ ANGULO: —S. S. és un covard.

El senyor BALBONTIN: —Jo em trenco la cara amb S. S. quan vulgui.

El PRESIDENT intervé per apagar els ànims i el senyor Balbontin donant mostres de gran excitació, abandona el seu còr i surt del saló de sessions.

(El senyor BARNES passa a ocupar la Presidència.)

El senyor LOPEZ GOICOECHEA es dirigeix al ministre de Marina tractant de les obres del port de Mazarrón.

El MINISTRE DE MARINA promet enviar a la Cambra l'assumpte i complaure en el possible el senyor López Goicoechea.

El senyor ALTABAS parla d'un magistrat recentment nomenat, i al qual qualifica d'home indigne de figurar en la Magistratura.

Parla després per protestar de l'ascens d'un tinent d'intendència, que s'ha produït indegudament i l'ascens del qual l'atribueix a ésser un fill del senyor Ruiz Fornells, subsecretari del Ministeri de la Guerra, del qual, diu, que ha col·locat totes

talment su conducta removiendo, si fuera necesario, los obstáculos que se opongan.

Segundo. Como testimonio de tan resuelto propósito, y coincidiendo con la aludida visita presidencial anunciada, el Comité ejecutivo de la Unión General de Trabajadores, procederá a organizar un acto en el cual se ratifique su posición integradamente pacífica y confirmando en el espíritu y la letra las conclusiones que acerca del problema tienen recogidas de las internacionales socialistas y sindicales."

(Continúa la sessió.)

ESPAÑA

LES CORTS CONSTITUENTS

CONTINUA LA INTERPELLACIO DE GIL ROBLES SOBRE EL TREBALL AL CAMP A SALAMANCA

Es produeix un incident violent entre els senyors Balbontin i Alvarez Angulo

Madrid, 19. — Comença la sessió a les quatre i deu minuts sota la presidència del senyor Besteiro.

Al banc blau, els ministres de Marina i Obres Públiques.

Projectes de llei

El ministre d'Obres Públiques llegeix diversos projectes de decret del seu departament, un d'ells relatiu a la realització d'obres al port de Mahó.

Els dits projectes passen a les Comissions corresponents.

Precis i preguntes

El senyor RODRIGUEZ PI-NEIRO parla de la crisi de treball a Cádiz, i pregunta al ministre d'Obres Públiques que ha estat del crèdit que es concedí essent ministre de Foment el senyor Albornoz.

Demana atenció a aquest assumpte, per a solucionar aquesta enginyosa situació.

El ministre d'OBRES PÚBLIQUES diu que desgraciadament no és sola la província de Cádiz l'afectada per la crisi obrera, i que demanes idèntiques a la feta pel senyor Piñero, fan també altres moltes províncies, per la qual cosa no es pot atendre a totes com seria el desig del Govern.

Diu que aquell crèdit a què el senyor Piñero s'ha referit, fou votat per a diverses províncies, entre les quals estaven totes les andaluses, i totes sofríren una merma en el crèdit que els corresponia, per dificultats sorgides per al pagament, al Ministeri d'Henda, i ara que pot obtenir algun d'aquests, es tracta d'una quantitat molt petita que procuraria repartir d'acord a les més perentòries necessitats.

El senyor ALDASORO crida l'atenció del Govern sobre el servei de la Telefónica, a conseqüència dels escassos sous que aquesta companyia paga a les senyoretas telefonistes, encarregades de les petites centrals interurbanes.

Denúncia també l'existència d'uns subjectes desaprensius, que recorren els pobles i es fingien representants de tal o qual ministre, i cometien veritables estafes.

El senyor FIGUEROA O'NEIL fa un preu que no se sent bé.

El senyor ALVAREZ ANGULO protesta de la baixa experimentada en l'exportació de l'oli, i demana que s'estudien les seves causes per veure de remedi-la.

Un incident

Balbontin-Alvarez Angulo

Parla després de la protesta feta pel Col·legi d'Advocats, sobre suposades persecucions i amb aquest motiu el senyor Balbontin s'aixeca violentament i li diu, que carxeix d'autoritat moral per a dir res.

El senyor ALVAREZ ANGULO reacciona i li crida covard al senyor Balbontin.

El senyor BALBONTIN: —S. S. és un "mamarracho"; i està fent el ridícul.

El senyor ALVAREZ ANGULO: —S. S. és un covard.

El senyor BALBONTIN: —Jo em trenco la cara amb S. S. quan vulgui.

El PRESIDENT intervé per apagar els ànims i el senyor Balbontin donant mostres de gran excitació, abandona el seu còr i surt del saló de sessions.

(El senyor BARNES passa a ocupar la Presidència.)

El senyor LOPEZ GOICOECHEA es dirigeix al ministre de Marina tractant de les obres del port de Mazarrón.

El MINISTRE DE MARINA promet enviar a la Cambra l'assumpte i complaure en el possible el senyor López Goicoechea.

El senyor ALTABAS parla d'un magistrat recentment nomenat, i al qual qualifica d'home indigne de figurar en la Magistratura.

Parla després per protestar de l'ascens d'un tinent d'intendència, que s'ha produït indegudament i l'ascens del qual l'atribueix a ésser un fill del senyor Ruiz Fornells, subsecretari del Ministeri de la Guerra, del qual, diu, que ha col·locat totes

talment su conducta removiendo, si fuera necesario, los obstáculos que se opongan.

Segundo. Como testimonio de tan resuelto propósito, y coincidiendo con la aludida visita presidencial anunciada, el Comité ejecutivo de la Unión General de Trabajadores, procederá a organizar un acto en el cual se ratifique su posición integradamente pacífica y confirmando en el espíritu y la letra las conclusiones que acerca del problema tienen recogidas de las internacionales socialistas y sindicales."

(Continúa la sessió.)

Madrid, 19. — El ministre d'Agricultura ens ha dit:

Han tornat a Madrid els enginyers que entenen en la reforma agrària, que foren enviats per aquest ministeri a la província de Badajoz, per tal d'estudiar la immediata aplicació de la dita llei.

L'informe dels enginyers descobreix una clara visió de la realitat agrària, un estudi detingut de les causes que determinen la crisi del treball i una proposta de mitjans sobre l'aplicació de la reforma agrària.

Es realitzen en altres zones d'Extremadura iguals treballs, per enginyers competents.

A Toledo, Granada i Còrdova es realitza la mateixa labor que s'ha portat a cap ja a Badajoz.

Tot això permetrà, dintre d'aquest mateix any, una meditada i eficaç implantació de la reforma.

La setmana entrant penso portar al Consell de ministres el projecte de llei de béns rústics municipals, com a reglamentació d'una de les bases fonamentals de la reforma agrària.

El dit projecte abraça aquests extrems capitals: Conservació i rescat de béns comunals. Tributació. Règim d'autonomia forestal i aprofitament i restauració dels béns comunals.

Seguiran al dit projecte aquests altres dos: El del Banc Nacional Agrari i el de la nova ordenació dels arrendaments.

Ha acabat dient que el vinent dimenge pronunciarà un discurs a Palma de Mallorca.

Madrid, 19. — El ministre d'Agricultura ens ha dit:

Han tornat a Madrid els enginyers que entenen en la reforma agrària, que foren enviats per aquest ministeri a la província de Badajoz, per tal d'estudiar la immediata aplicació de la dita llei.

L'informe dels enginyers descobreix una clara visió de la realitat agrària, un estudi detingut de les causes que determinen la crisi del treball i una proposta de mitjans sobre l'aplicació de la reforma agrària.

Es realitzen en altres zones d'Extremadura iguals treballs, per enginyers competents.

A Toledo, Granada i Còrdova es realitza la mateixa labor que s'ha portat a cap ja a Badajoz.

Tot això permetrà, dintre d'aquest mateix any, una meditada i eficaç implantació de la reforma.

La setmana entrant penso portar al Consell de ministres el projecte de llei de béns rústics municipals, com a reglamentació d'una de les bases fonamentals de la reforma agrària.

El dit projecte abraça aquests extrems capitals: Conservació i rescat de béns comunals. Tributació. Règim d'autonomia forestal i aprofitament i restauració dels béns comunals.

Seguiran al dit projecte aquests altres dos: El del Banc Nacional Agrari i el de la nova ordenació dels arrendaments.

Ha acabat dient que el vinent dimenge pronunciarà un discurs a Palma de Mallorca.

les noies de la seva família com a mecanògrafes al Ministeri.

Pregunta després, per què no ve a la Cambra l'expedient demanat sobre els successos de Jeresa, en els quals resultaren morts diversos obrers per la guàrdia civil, i en els que intervingué tardament el jutge de Gandia, que és el que ha alludat anteriorment.

El PRESIDENT diu que la Mesa ha demanat el dit expedient i que procurará assabentar-se per què no ha estat tramès a la Cambra.

El senyor ORTEGA I GASSET (Eduard) protesta del monopoli que exerceix el senyor Gabriel Bueno amb el bestiar que es ven per a Guerra, i que continua exercint malgrat d'estar deportat a Villa Cisneros, per haver intervingut en el darer complot monàrquic.

També protesta que els Agustins romanin a l'Escorial, en un edifici que pertany a l'Estat.

Diu després que el fet pel ministre d'Estat amb el cos diplomàtic, és completament fictici, i que en realitat no s'ha fet res.

No obstant, ell creu que cal cometre a fons la reforma de la diplomàcia.

Llegeix una llista d'ex-títols nobiliària, que componen, en quasi la seva totalitat, el personal del Ministeri d'Estat.

Demana que com més aviat millor es doni pas a una interpellació seva al ministre d'Estat amb aquest motiu.

(El senyor Besteiro ocupa novament la Presidència.)

Anuncia també una altra interpellació al cap del Govern, sobre política exterior.

El PRESIDENT li promet gestionar perquè es descabellin ambdues interpellacions a la major brevetat.

El senyor JULIA protesta, contra el caciquisme existent en un poble mallorquí mangonjat pel secretari.

Demana també que es remedin els danys causats per les inundacions a Manacor.

El ministre d'Agricultura, en nom del Govern, diu que s'atindrà a remeiar aquests danys, segons les possibilitats.

El senyor JAUME s'adhereix al preu del senyor Julia.

El Sr. SBERT s'adhereix igualment al dit preu.

Ordre del dia

ES PASSA A L'ORDRE DEL DIA i es posa a debat el dictamen de Justícia, autoritzant al ministre del ram per publicar com a llei el Codi Penal reformat d'acord amb les bases votades pel Parlament.

El dit dictamen és aprovat sense discussió.

La interpellació Gil Robles

Es reprén el debat sobre la interpellació relativa a la política agrària a Salamanca.

El senyor SANTA CECILIA diu que el senyor Gil Robles cometé diverses inexactituds en parlar de les bases de treball aprovades pels jurats mixtos.

Del que tracten els elements polítics que secunden el senyor Gil Robles, diu, és de cridar els obrers forasters, per setjar per la fam els obrers de la localitat, i provocar així un greu conflicte.

Afegeix que també s'ha d'advertir que encara que s'han fixat determinats salaris, s'ha autoritzat als petits agricultors per contractar per sota d'aquests salaris.

Tampoc els jornals són tan elevats com pretén el senyor Gil Robles. Per demostrar-ho llegeix el quadro de jornals fixat pel Jurat Mixt.

El senyor GIL ROBLES interromp, i diu que això no és cert.

El senyor SANTA CECILIA: Però si esteu llegint el quadro oficial de jornals!

El senyor GIL ROBLES: Doncs jo tinc ací el Butlletí Oficial de la província que diu una altra cosa.

El senyor SANTA CECILIA segueix dient que ell no ha conegut fins fa poc temps el senyor Gil Robles com agrari, go que vol dir que és fèu agrari perquè no tingué la valentia de fer-se del partit polític que correspon a la seva veritable idealitat.

Afegeix que del que es tracta amb això de l'agrariisme és defensar els grans terratinents, que venen acréixer constantment la vàlua de llurs finques.

Llegeix xifres per demostrar l'acréixement de vàlua de diverses finques de Salamanca.

El senyor GIL ROBLES: Això no vol dir res!

(Protestes entre els socialistes i contraprotestes dels agraris.)

El PRESIDENT prega el senyor Gil Robles que no interrompi tant, en vista del desordre que causen les seves interrupcions.

El senyor GIL ROBLES: S. S. no és tan sever quan m'interrompen a mi.

El PRESIDENT: Jo procuro procedir sempre igual i el que dic a S. S. és que no ha d'interrompre.

El senyor DE LA VILLA: Adreçant-se al senyor Gil Robles: Així què S. S. que està parlant amb la Presidència.

El senyor GIL ROBLES: I S. S. qui és per a donar-me llicència?

El PRESIDENT dona un cop de campana: Que calli el senyor De la Villa i que deixi actuar la Presidència, que no necessita ajut.

El senyor SANTA CECILIA continua el seu discurs. Diu que el que succeïx és que els camperols salmantins han estat explotats pels grans senyors de la terra que ara volen compensar-se dels pobres treballadors.

Parla de l'explotació tradicional de què ha estat objecte el camperol de

A Anglaterra i Irlanda

Els acords de la Conferència d'Ottawa: El senyor MacDonald els defensa a la Cambra dels Comuns -- La posició de l'Ulster davant els afers anglo-irlandesos

El senyor MacDonald defensa els acords de la Conferència d'Ottawa

Londres, 19. — A la Cambra dels Comuns, el senyor MacDonald pronuncia un extens discurs en defensa dels acords de la Conferència d'Ottawa, i protesta de les censures que s'hi han fet, considerant-los com un agrupament al problema dels sense feina.

Feu un calorós elogi dels acords d'Ottawa i de l'esperit de generositat que demostraren els Dominions, en confiar que tots els països de la Federació Britànica se sentiran animats del mateix impuls.

Finalment anuncia que havia acceptat la presidència de la pròxima Conferència econòmica mundial. El senyor MacDonald fou molt aplaudit a la Cambra. — Fabra.

L'Ulster s'inhibeix dels afers anglo-irlandesos

Belfast, 19. — El senyor Craigavon, primer ministre de la Irlanda del nord, ha declarat a uns periodistes: El Ulster mai formarà part de la República Irlandesa unida o de la Irlanda del sud, sense República. Som totalment aliats a les negociacions anglo-irlandeses, afegint la nostra posició no pot ésser afectada per les derivacions que aquelles tinguin. No és qüestió, per tant, de mesclar el Ulster en tot això.

Craigavon, en aquestes declaracions, ha volgut alluir les declaracions de De Valera en dir que la República Irlandesa unida era la sola solució. — Fabra.

Aldarulls dels sense feina

Londres, 19. — Anit passada uns 2.000 obrers sense treball intentaren realitzar una manifestació de protesta contra les formalitats que s'els exigeixen per al cobrament dels subsidis per atur. La policia es veié obligada a donar diverses càrregues, de les quals resultaren alguns ferits i es feren detencions.

A la nit es repetiren els aldarulls amb més intensitat, resultant dos agents ferits i diversos dels manifestants. Es practicaren 20 detencions. — Fabra.

De Valera conferència amb el líder laborista

Dublin, 19. — S'ha sabut aquest matí que el senyor De Valera tingué una entrevista confidencial amb Norton, líder del partit laborista.

Es creu que el Govern acceptarà segurament la demanda formulada perquè els sense treball en el succeïssin rebin una indemnització pecuniària, en lloc de valors que els dona dret als aliments que reben actualment.

Els sense treball manifestaren el seu descontentament organitzant una marxa de la fam a través dels carrers de la capital.

Políticament aquest acord té gran influència, ja que es considera que els set laboristes que hi ha al Parlament, el vot dels quals és el que decideix el manteniment de De Valera al poder, continuaran recolzant-lo durant algun temps. — Fabra.

De Valera exposa les negociacions de Londres

Dublin, 19. — En un discurs que ha pronunciat a la Cambra, el senyor De Valera ha donat compte de les recents negociacions de Londres.

Ha dit que el Govern britànic rebutja el sotmetre els problemes urgents a un arbitratge, excepte en el cas que aquest arbitratge sigui dictat per un tribunal interimperial britànic.

Ha afegit que havent fracassat les negociacions directes, ha arribat a la conclusió que el Govern britànic actual no està disposat a admetre les justes reivindicacions irlandeses. — Fabra.

LA CONFERENCIA DE TRANSPORTS

S'augmenten els impostos dels serveis d'automòbils

Madrid, 19. — Després de nombroses sessions, s'ha donat per acabada la tasca de la conferència de Transports.

Les peticions aprovades són les següents: Equipament dels impostos i taxes als serveis automòbils paral·lels de les línies ferrades amb els d'aquestes.

Creació de l'impost de transporta per cadascun dels automòbils que fan serveis extraordinaris.

Extensió de l'impost prima de l'assegurament obligatori de viatgers, i als de transporta automòbils.

Distribució del cap total de l'impost de Transports, entre tota mena de transporta.

Prohibició a les regions, províncies i municipis, d'establir nous impostos, taxes i arbitris, als transporta en general.

Diferenciació en la tributació entre els serveis automòbils segons execució o no competència amb les vies ferrades.

La durada de les concessions regulars serà per un termini mínim de dos anys prorrogables de dos en dos, en lloc de l'actual màxim de vint anys.

Als serveis discrecionals actualment de durada il·limitada, s'autoritzarà per una durada màxima de sis mesos, prorrogables de tres en tres.

Es restringiran els serveis de línies, aplicats, festes i mercats, a la prestació insuficient del tràfic dels serveis regulars, quan els primers, coincideixin amb els segons, en el recorregut.

A les concessions regulars existents s'els dona un termini de sis mesos per a optar per un nou servei impositiu o per reforçar el que realitzava.

Facultat les Jefatures d'Obres Públiques per autoritzar serveis urgents, per un termini màxim de vuit dies.

Formar un pla de línies per a establir serveis suprimint els innecessaris, i assignant fins a la subvenció oficial per als que essent d'utilitat pública, tinguen déficit d'exploatació.

Facultat les Compagnies ferrades per modificar ràpidament els seus serveis, amb el fi d'evitar competències per carretera.

Crear un jurat d'estimació per a definir quines són les línies d'automòbils paral·lels al ferrocarril, en el qual organització no entrarien representants del ministeri d'Obres Públiques.

Preferència en els concursos de

la seva bona disposició a la incorporació del grup en la federació d'aquelles, si bé amb la condició que els partits que integressin fossin de tendències únicament esquerres.

Aquesta actitud fa pensar que els radicals socialistes no acceptaran la inclusió en aquesta aliança del partit radical.

El Comitè executiu nacional del partit ha quedat facultat per resoldre, i sembla que, aquest facilitarà una nota explicativa del que acordi sobre el particular.

gada a donar diverses càrregues, de les quals resultaren alguns ferits i es feren detencions.

A la nit es repetiren els aldarulls amb més intensitat, resultant dos agents ferits i diversos dels manifestants. Es practicaren 20 detencions. — Fabra.

De Valera conferència amb el líder laborista

Dublin, 19. — S'ha sabut aquest matí que el senyor De Valera tingué una entrevista confidencial amb Norton, líder del partit laborista.

Es creu que el Govern acceptarà segurament la demanda formulada perquè els sense treball en el succeïssin rebin una indemnització pecuniària, en lloc de valors que els dona dret als aliments que reben actualment.

Els sense treball manifestaren el seu descontentament organitzant una marxa de la fam a través dels carrers de la capital.

Políticament aquest acord té gran influència, ja que es considera que els set laboristes que hi ha al Parlament, el vot dels quals és el que decideix el manteniment de De Valera al poder, continuaran recolzant-lo durant algun temps. — Fabra.

De Valera exposa les negociacions de Londres

Dublin, 19. — En un discurs que ha pronunciat a la Cambra, el senyor De Valera ha donat compte de les recents negociacions de Londres.

Ha dit que el Govern britànic rebutja el sotmetre els problemes urgents a un arbitratge, excepte en el cas que aquest arbitratge sigui dictat per un tribunal interimperial britànic.

Ha afegit que havent fracassat les negociacions directes, ha arribat a la conclusió que el Govern britànic actual no està disposat a admetre les justes reivindicacions irlandeses. — Fabra.

LA CONFERENCIA DE TRANSPORTS

S'augmenten els impostos dels serveis d'automòbils

Madrid, 19. — Després de nombroses sessions, s'ha donat per acabada la tasca de la conferència de Transports.

Les peticions aprovades són les següents: Equipament dels impostos i taxes als serveis automòbils paral·lels de les línies ferrades amb els d'aquestes.

Creació de l'impost de transporta per cadascun dels automòbils que fan serveis extraordinaris.

Extensió de l'impost prima de l'assegurament obligatori de viatgers, i als de transporta automòbils.

Distribució del cap total de l'impost de Transports, entre tota mena de transporta.

Prohibició a les regions, províncies i municipis, d'establir nous impostos, taxes i arbitris, als transporta en general.

Diferenciació en la tributació entre els serveis automòbils segons execució o no competència amb les vies ferrades.

La durada de les concessions regulars serà per un termini mínim de dos anys prorrogables de dos en dos, en lloc de l'actual màxim de vint anys.

Als serveis discrecionals actualment de durada il·limitada, s'autoritzarà per una durada màxima de sis mesos, prorrogables de tres en tres.

Es restringiran els serveis de línies, aplicats, festes i mercats, a la prestació insuficient del tràfic dels serveis regulars, quan els primers, coincideixin amb els segons, en el recorregut.

A les concessions regulars existents s'els dona un termini de sis mesos per a optar per un nou servei impositiu o per reforçar el que realitzava.

Facultat les Jefatures d'Obres Públiques per autoritzar serveis urgents, per un termini màxim de vuit dies.

Formar un pla de línies per a establir serveis suprimint els innecessaris, i assignant fins a la subvenció oficial per als que essent d'utilitat pública, tinguen déficit d'exploatació.

Facultat les Compagnies ferrades per modificar ràpidament els seus serveis, amb el fi d'evitar competències per carretera.

Crear un jurat d'estimació per a definir quines són les línies d'automòbils paral·lels al ferrocarril, en el qual organització no entrarien representants del ministeri d'Obres Públiques.

Preferència en els concursos de

la seva bona disposició a la incorporació del grup en la federació d'aquelles, si bé amb la condició que els partits que integressin fossin de tendències únicament esquerres.

Aquesta actitud fa pensar que els radicals socialistes no acceptaran la inclusió en aquesta aliança del partit radical.

El Comitè executiu nacional del partit ha quedat facultat per resoldre, i sembla que, aquest facilitarà una nota explicativa del que acordi sobre el particular.

gada a donar diverses càrregues, de les quals resultaren alguns ferits i es feren detencions.

A la nit es repetiren els aldarulls amb més intensitat, resultant dos agents ferits i diversos dels manifestants. Es practicaren 20 detencions. — Fabra.

De Valera conferència amb el líder laborista

Dublin, 19. — S'ha sabut aquest matí que el senyor De Valera tingué una entrevista confidencial amb Norton, líder del partit laborista.

Es creu que el Govern acceptarà segurament la demanda formulada perquè els sense treball en el succeïssin rebin una indemnització pecuniària, en lloc de valors que els dona dret als aliments que reben actualment.

Els sense treball manifestaren el seu descontentament organitzant una marxa de la fam a través dels carrers de la capital.

Políticament aquest acord té gran influència, ja que es considera que els set laboristes que hi ha al Parlament, el vot dels quals és el que decideix el manteniment de De Valera al poder, continuaran recolzant-lo durant algun temps. — Fabra.

De Valera exposa les negociacions de Londres

Dublin, 19. — En un discurs que ha pronunciat a la Cambra, el senyor De Valera ha donat compte de les recents negociacions de Londres.

Ha dit que el Govern britànic rebutja el sotmetre els problemes urgents a un arbitratge, excepte en el cas que aquest arbitratge sigui dictat per un tribunal interimperial britànic.

Ha afegit que havent fracassat les negociacions directes, ha arribat a la conclusió que el Govern britànic actual no està disposat a admetre les justes reivindicacions irlandeses. — Fabra.

LA CONFERENCIA DE TRANSPORTS

S'augmenten els impostos dels serveis d'automòbils

Madrid, 19. — Després de nombroses sessions, s'ha donat per acabada la tasca de la conferència de Transports.

Les peticions aprovades són les següents: Equipament dels impostos i taxes als serveis automòbils paral·lels de les línies ferrades amb els d'aquestes.

Creació de l'impost de transporta per cadascun dels automòbils que fan serveis extraordinaris.

Extensió de l'impost prima de l'assegurament obligatori de viatgers, i als de transporta automòbils.

Distribució del cap total de l'impost de Transports, entre tota mena de transporta.

Prohibició a les regions, províncies i municipis, d'establir nous impostos, taxes i arbitris, als transporta en general.

Diferenciació en la tributació entre els serveis automòbils segons execució o no competència amb les vies ferrades.

La durada de les concessions regulars serà per un termini mínim de dos anys prorrogables de dos en dos, en lloc de l'actual màxim de vint anys.

Als serveis discrecionals actualment de durada il·limitada, s'autoritzarà per una durada màxima de sis mesos, prorrogables de tres en tres.

Es restringiran els serveis de línies, aplicats, festes i mercats, a la prestació insuficient del tràfic dels serveis regulars, quan els primers, coincideixin amb els segons, en el recorregut.

A les concessions regulars existents s'els dona un termini de sis mesos per a optar per un nou servei impositiu o per reforçar el que realitzava.

Facultat les Jefatures d'Obres Públiques per autoritzar serveis urgents, per un termini màxim de vuit dies.

Formar un pla de línies per a establir serveis suprimint els innecessaris, i assignant fins a la subvenció oficial per als que essent d'utilitat pública, tinguen déficit d'exploatació.

Facultat les Compagnies ferrades per modificar ràpidament els seus serveis, amb el fi d'evitar competències per carretera.

Crear un jurat d'estimació per a definir quines són les línies d'automòbils paral·lels al ferrocarril, en el qual organització no entrarien representants del ministeri d'Obres Públiques.

Preferència en els concursos de

la seva bona disposició a la incorporació del grup en la federació d'aquelles, si bé amb la condició que els partits que integressin fossin de tendències únicament esquerres.

Aquesta actitud fa pensar que els radicals socialistes no acceptaran la inclusió en aquesta aliança del partit radical.

El Comitè executiu nacional del partit ha quedat facultat per resoldre, i sembla que, aquest facilitarà una nota explicativa del que acordi sobre el particular.

gada a donar diverses càrregues, de les quals resultaren alguns ferits i es feren detencions.

A la nit es repetiren els aldarulls amb més intensitat, resultant dos agents ferits i diversos dels manifestants. Es practicaren 20 detencions. — Fabra.

De Valera conferència amb el líder laborista

Dublin, 19. — S'ha sabut aquest matí que el senyor De Valera tingué una entrevista confidencial amb Norton, líder del partit laborista.

Es creu que el Govern acceptarà segurament la demanda formulada perquè els sense treball en el succeïssin rebin una indemnització pecuniària, en lloc de valors que els dona dret als aliments que reben actualment.

Els sense treball manifestaren el seu descontentament organitzant una marxa de la fam a través dels carrers de la capital.

Políticament aquest acord té gran influència, ja que es considera que els set laboristes que hi ha al Parlament, el vot dels quals és el que decideix el manteniment de De Valera al poder, continuaran recolzant-lo durant algun temps. — Fabra.

De Valera exposa les negociacions de Londres

Dublin, 19. — En un discurs que ha pronunciat a la Cambra, el senyor De Valera ha donat compte de les recents negociacions de Londres.

Ha dit que el Govern britànic rebutja el sotmetre els problemes urgents a un arbitratge, excepte en el cas que aquest arbitratge sigui dictat per un tribunal interimperial britànic.

Ha afegit que havent fracassat les negociacions directes, ha arribat a la conclusió que el Govern britànic actual no està disposat a admetre les justes reivindicacions irlandeses. — Fabra.

LA CONFERENCIA DE TRANSPORTS

S'augmenten els impostos dels serveis d'automòbils

Madrid, 19. — Després de nombroses sessions, s'ha donat per acabada la tasca de la conferència de Transports.

Les peticions aprovades són les següents: Equipament dels impostos i taxes als serveis automòbils paral·lels de les línies ferrades amb els d'aquestes.

Creació de l'impost de transporta per cadascun dels automòbils que fan serveis extraordinaris.

Extensió de l'impost prima de l'assegurament obligatori de viatgers, i als de transporta automòbils.

Distribució del cap total de l'impost de Transports, entre tota mena de transporta.

Prohibició a les regions, províncies i municipis, d'establir nous impostos, taxes i arbitris, als transporta en general.

Diferenciació en la tributació entre els serveis automòbils segons execució o no competència amb les vies ferrades.

La durada de les concessions regulars serà per un termini mínim de dos anys prorrogables de dos en dos, en lloc de l'actual màxim de vint anys.

Als serveis discrecionals actualment de durada il·limitada, s'autoritzarà per una durada màxima de sis mesos, prorrogables de tres en tres.

Es restringiran els serveis de línies, aplicats, festes i mercats, a la prestació insuficient del tràfic dels serveis regulars, quan els primers, coincideixin amb els segons, en el recorregut.

A les concessions regulars existents s'els dona un termini de sis mesos per a optar per un nou servei impositiu o per reforçar el que realitzava.

Facultat les Jefatures d'Obres Públiques per autoritzar serveis urgents, per un termini màxim de vuit dies.

Formar un pla de línies per a establir serveis suprimint els innecessaris, i assignant fins a la subvenció oficial per als que essent d'utilitat pública, tinguen déficit d'exploatació.

Facultat les Compagnies ferrades per modificar ràpidament els seus serveis, amb el fi d'evitar competències per carretera.

Crear un jurat d'estimació per a definir quines són les línies d'automòbils paral·lels al ferrocarril, en el qual organització no entrarien representants del ministeri d'Obres Públiques.

Preferència en els concursos de

la seva bona disposició a la incorporació del grup en la federació d'aquelles, si bé amb la condició que els partits que integressin fossin de tendències únicament esquerres.

Aquesta actitud fa pensar que els radicals socialistes no acceptaran la inclusió en aquesta aliança del partit radical.

El Comitè executiu nacional del partit ha quedat facultat per resoldre, i sembla que, aquest facilitarà una nota explicativa del que acordi sobre el particular.

gada a donar diverses càrregues, de les quals resultaren alguns ferits i es feren detencions.

A la nit es repetiren els aldarulls amb més intensitat, resultant dos agents ferits i diversos dels manifestants. Es practicaren 20 detencions. — Fabra.

De Valera conferència amb el líder laborista

Dublin, 19. — S'ha sabut aquest matí que el senyor De Valera tingué una entrevista confidencial amb Norton, líder del partit laborista.

Es creu que el Govern acceptarà segurament la demanda formulada perquè els sense treball en el succeïssin rebin una indemnització pecuniària, en lloc de valors que els dona dret als aliments que reben actualment.

Els sense treball manifestaren el seu descontentament organitzant una marxa de la fam a través dels carrers de la capital.

Políticament aquest acord té gran influència, ja que es considera que els set laboristes que hi ha al Parlament, el vot dels quals és el que decideix el manteniment de De Valera al poder, continuaran recolzant-lo durant algun temps. — Fabra.

De Valera exposa les negociacions de Londres

Dublin, 19. — En un discurs que ha pronunciat a la Cambra, el senyor De Valera ha donat compte de les recents negociacions de Londres.

Ha dit que el Govern britànic rebutja el sotmetre els problemes urgents a un arbitratge, excepte en el cas que aquest arbitratge sigui dictat per un tribunal interimperial britànic.

Ha afegit que havent fracassat les negociacions directes, ha arribat a la conclusió que el Govern britànic actual no està disposat a admetre les justes reivindicacions irlandeses. — Fabra.

LA CONFERENCIA DE TRANSPORTS

S'augmenten els impostos dels serveis d'automòbils

Madrid, 19. — Després de nombroses sessions, s'ha donat per acabada la tasca de la conferència de Transports.

Les peticions aprovades són les següents: Equipament dels impostos i taxes als serveis automòbils paral·lels de les línies ferrades amb els d'aquestes.

Creació de l'impost de transporta per cadascun dels automòbils que fan serveis extraordinaris.

Extensió de l'impost prima de l'assegurament obligatori de viatgers, i als de transporta automòbils.

Distribució del cap total de l'impost de Transports, entre tota mena de transporta.

Prohibició a les regions, províncies i municipis, d'establir nous impostos, taxes i arbitris, als transporta en general.

Diferenciació en la tributació entre els serveis automòbils segons execució o no competència amb les vies ferrades.

La durada de les concessions regulars serà per un termini mínim de dos anys prorrogables de dos en dos, en lloc de l'actual màxim de vint anys.

Als serveis discrecionals actualment de durada il·limitada, s'autoritzarà per una durada màxima de sis mesos, prorrogables de tres en tres.

Es restringiran els serveis de línies, aplicats, festes i mercats, a la prestació insuficient del tràfic dels serveis regulars, quan els primers, coincideixin amb els segons, en el recorregut.

A les concessions regulars existents s'els dona un termini de sis mesos per a optar per un nou servei impositiu o per reforçar el que realitzava.

Facultat les Jefatures d'Obres Públiques per autoritzar serveis urgents, per un termini màxim de vuit dies.

Formar un pla de línies per a establir serveis suprimint els innecessaris, i assignant fins a la subvenció oficial per als que essent d'utilitat pública, tinguen déficit d'exploatació.

Facultat les Compagnies ferrades per modificar ràpidament els seus serveis, amb el fi d'evitar competències per carretera.

Crear un jurat d'estimació per a definir quines són les línies d'automòbils paral·lels al ferrocarril, en el qual organització no entrarien representants del ministeri d'Obres Públiques.

Preferència en els concursos de

la seva bona disposició a la incorporació del grup en la federació d'aquelles, si bé amb la condició que els partits que integressin fossin de tendències únicament esquerres.

Aquesta actitud fa pensar que els radicals socialistes no acceptaran la inclusió en aquesta aliança del partit radical.

La Sessió de l'Ajuntament

Després d'un llarg i interessant debat sobre el miting dels expulsats de l'Esquerra, s'acorda portar-los als Tribunals

La reforma del Cartipàs - Els senyors Escofet i Velilla substitueixen en les tinències els senyors Comes i Puig Monner - El senyor Casanelles, president de Cultura

ABANS DE LA SESSIÓ

A dos quarts de vuit del vespre entren al Saló de Sessions el doctor Aiguader i els senyors Bertran de Quintana, Comes, Vilalta, Vachier i els altres regidors de la majoria, que vénen a discutir la candidatura del tinent d'alcalde que ha de substituir el senyor Comes a la presidència de Cultura (el qual agafarà el lloc de l'expulsat senyor Puig Monner serà el senyor Velilla). En el saló de la majoria hi ha hagut discussió sobre si seria elegit el senyor Ventós o el senyor Vachier. Què s'ha decidit? No trigarem pas moltes hores a saber-ho. Sembla que avui hi haurà una sessió excepcional, amb sessió secreta i tot. I les coses no acabaran pas pel, perquè tan bon punt hi hagi Parlament caldrà que hi hagi un nou cap de majoria, que serà el senyor Ventós, perquè el senyor Casanoves passarà a dirigir la majoria parlamentària de la Generalitat, un cop sigui elegit per Girona.

A tres quarts de vuit i un minut en punt comença la sessió: l'acta de l'anterior, i el senyor SOLA demana la paraula per a fer constar el seu vot en contra al dictamen sobre l'adquisició de la col·lecció Plandiura. Naturalment, consta, no faltava més. I entrem al

DESPATX OFICIAL

El més notable del qual és una comunicació de la Junta de Ciències Naturals, anunciant que, del 20 d'aquest mes al 2 de novembre, se celebrerà una fira-exposició de botets a l'Ombracle del Parc, i demanant plantes per tal de guardir-la.

EL MITING DELS EXPULSATS

El senyor CASANOVES demana la paraula per demanar que es lleixi, abans de l'ordre del dia, una proposició de la majoria per la importància que té.

La proposició, signada pels senyors Aiguader, Casanoves, Comes, Escofet, Pla, Bertran de Quintana, Duran i Guàrdia, Ventós, Vachier, Ventós, Casanelles, Vilalta, Ermengol, Oller i Xirau, diu així:

"Amb veritable estupor han llegit els subscrits en el número de 'Las Noticias' corresponent al dimenge, dia 16 del corrent, que el dissabte se celebrà a l'Ateneu Republicà de Gràcia un acte polític en el qual feren ús de la paraula els regidors senyors Costa, Vinyals, Puig Monner, Sánchez i Marfà, que demanaren immoralitats administratives que digueren haver comès regidors de l'Ajuntament de Barcelona. El senyor Vinyals afirmà que amb motiu de l'adquisició de la col·lecció Plandiura, es portà a terme el repartiment d'un milió i mig de pessetes entre els regidors interessats en l'aprovació del dictamen. Els altres regidors esmentats s'expressaren en termes semblants, identificants amb el primer orador. El senyor Costa va afirmar que un regidor havia confessat el cobrament de quinze mil pessetes amb motiu del dictamen Plandiura, i dient que tenia el propi de formular una proposta a l'Ajuntament per tal que es procedís a la revisió de fortunes de tots els regidors.

Fets tan insolents, que probablement mai no s'havien donat en cap Consistori, obliguen als qui sota signen a portar la qüestió al si de la Corporació municipal, a fi que, amb tota urgència, s'estudiï la conveniència de formular una querrel·la criminal per calúnnia contra els regidors de què es tracta, tenint en consideració que el per aquells dits afecta a l'honorabilitat de tota la Corporació municipal, ja que es fa una acusació difosa que ataca el seu prestigi.

Per altra banda, qui s'expressa en aquesta terminologia no pot ésser considerat ni un moment més com a company, ni mereix assegurar als escons consistorials en normal convivència amb els altres, essent precis, per tant, la cessantia de tota mena de relacions polítiques i administratives amb els seus esmentats senyors.

Per totes aquestes raons els sota signants proposem que s'acordi:

Primer. Formular la més enèrgica protesta contra el procedir dels regidors senyors Costa, Vinyals, Puig Monner, Sánchez Silva i Marfà, a conseqüència de les manifestacions gravíssimes formulades en l'acte que se celebrà el dissabte passat a l'Ateneu Republicà de Gràcia, que publicà amb tot detall el diari 'Las Noticias' en la seva edició del dimenge, dia 16 del corrent.

Segon. Que passi el retall de l'esmentat diari a la Junta de Caps Lletres per tal que se serveixin informar el que reglamentàriament es pot fer per a la formació d'una querrel·la criminal contra els esmentats senyors regidors per calúnnia realitzada, d'una manera general, contra els regidors de Barcelona.

Tercer. Que es resolgui que, no potent creure's amb dret de contractaritzar i assegurar els escons de l'Ajuntament, al votat dels altres companys de Consistori, procedeixi treure tota mena de relacions polítiques i administratives amb els senyors Vinyals, Costa, Puig Monner, Sánchez Silva i Marfà.

Durant la lectura demanen la paraula els senyors Jover, Samblancat i Vinyals.

El senyor CASANOVES diu que, a part de les acusacions que hi ha al diari, entenen els firmants que els oradors han faltat a totes les lleis de convivència consistorial, ja que tenien vot i vot per a formular-les. Parla després de l'acusació d'haver-se cobrat un milió i mig per la compra de la col·lecció Plandiura (el senyor Pellicena demana la paraula). Hi ha hagut — diu — coincidències que han afectat l'ordre intern de la majoria i aquell pla intern ja resolt es creuen que pot revirar portant la difamació. Si el cap de la majoria diu que ha pecat, ha estat per debilitat, i es consenti als sancionats de seguir sentint als escons, però no pagaren difamant el Consistori. En lloc de rehabilitar-los — els diu — volem arrossegar a la vostra immoralitat la resta del Consistori. Mai no s'ha posat cap limitació a la llibertat dels regidors per parlar, si calia, en sessió secreta. Però això va lligat a tota la campanya de difamació que es porta contra l'Ajuntament, i s'ha de reaccionar contra el sentit que creu que regidor és igual que lladre. La premsa — diu — l'opinió, pot fer el comentari que vulgui; però qual ve la calúnnia i el que té veu ací se'n va a difamar pels carrers, s'ha d'aixecar la minoria d'Esquerra i formular aquesta conclusió i demanar als representants dels altres sectors que expressin l'hi opinio.

El senyor JOVER diu que ell ja en tenia preparada una d'interpel·lació sobre les campanyes que es fan de temps per part dels regidors, però no ho feia per delicadesa perquè aleshores encara pertanyien a la majoria. Podria demanar sessió secreta, però no ho farà perquè això ho ha de conèixer el poble. El creu que no és veritat res del que diuen aquests regidors, però tampoc no pot subscriure la proposició de dur-los als tribunals sinó constituir-se en tribunal el Consistori i si les acusacions s'aproven.

El senyor CASANOVES: Les poden provar els tribunals.

El senyor JOVER: I si no es proven, però hi ha indicis, es poden dur al jutjat. Però el que he de dir és que potser si que hi ha equivocacions en la seva administració, però que ningú no pot dubtar de la bona fe de tots.

El senyor SAMBLANCAT troba que la proposició agafa més vols dels que havia d'agafar, però se n'alegra perquè ell havia ordenat al seu advocat perquè entauli querrel·la contra el diari 'Las Noticias', i es dirigeix al redactor d'aquest diari perquè digui demà que ell no ha acceptat ni acceptarà mai ni quinze mil pessetes ni quinze milions.

El senyor VINYALS diu que es parlen ací de uns greuges que ell ni ara ni mai no ha fet. Va parlar de l'actuació de la Comarcal perquè afecta al Consistori i dels motius per què fou condemnat. En cap moment no tingué ni una difamació contra ningú, i en parlar de l'acta Plandiura no va parlar ni d'una pesseta, ni de deu, ni de cap. Només digué unes acusacions que s'havien fet al senyor Macià, però ell no n'entrà en matèria de pessetes. Sent que hi ha un company absent (el senyor Costa), al qual se li imputa el nom d'un regidor, però ell no el va sentir. En aquest cas és ell el que hauria de respondre, però afers particulars li han privat de veure. Ell s'ha de sotmetre al que decideixi el Consistori, però els tribunals de justícia no li fan cap por. Ell no ha hagut de fer cap campanya perquè als casinos s'ha ostentat la mateixa ideologia que ací. El que cal fer no és obra seva, és del Consistori, al qual se sotmetrà per durs i rectes que siguin els tràmits.

El senyor SANCHES (veu enèrgica) voldria que li diguessin les paraules que va dir en el miting perquè ell té per costum no atacar mai ni companys ni adversaris. Ell el que va dir fou que des que entrà a l'Ajuntament se li havia declarat el boicot per entrar a Provedors, que era l'únic que entenia. De la col·lecció Plandiura digué que no era ocasió de comprar quadros. És lamentable que en l'assumpte de la Comarcal es cometé una injustícia amb ell.

El senyor PUIG MONNER troba els moments greus. Diu que les paraules que digué foren ben poques i de compliment perquè el senyor Vinyals era el conferenciant. Només parla de la Comarcal, i digué que els delegats havien estat coaccionats.

El senyor MARLES saluda perquè parla per primer cop al Consistori. Per companyerisme féu acte de presència al miting. Parla en darrer termini, i digué que no prenguessin a desconsideració que no digués res perquè es devia als seus electors, als quals ell havia promès una conferència sobre la seva gestió consistorial. L'únic que he de dir és que és fàcil fer acusacions necessàries perquè portin la rehabilitació del qual sigui.

El senyor SOLA diu que la majoria no es pot quedar de la discussió de les minories en el plet intern de la majoria; però avui es presenta una

proposició que caldrà votar, i això els obliga a intervenir, i voldria que totom actués segons la seva consciència; que cal aclarir conceptes perquè segons sigui ell votarà en un sentit o altre. Ell pot parlar perquè fou un dels regidors que votà en contra de l'adquisició i s'hi oposà amb totes les seves forces. A ell també li arribaren els rumors, però no en féu cas mai, i no ho digué ni al Consistori ni fora en les seves conferències. Però també es podia objectar que les acusacions contra els expulsats de l'Esquerra s'haurien hagut de portar també al Consistori perquè dels debats de la Comarcal es desprengien irregularitats que afectaven al Consistori i als regidors.

El senyor CASANOVES aclareix les paraules que ell digué en l'ocasió per justificar que era qüestió interna del partit.

El senyor SOLA diu que aquestes coses o es porten o no es porten, i quan es porten es porten sempre. La incompatibilitat dels regidors pot venir de dos maneres: una sentència dels tribunals o per una comissió del Consistori que declari la incompatibilitat moral. Entén que aquesta darrera avui no es pot votar; que quan vingui la sentència ferma dels tribunals s'ha de deixar tota companyonia de banda. Quan, com ha dit el senyor Jover, hi ha un tribunal d'honor, ve la incompatibilitat moral. Ara bé: aquesta sentència, que aclareixen, ells, en actuar en el miting continuaven el plet intern de l'Esquerra o pretenien barrejarhi altres companyons d'altres minories (el senyor Vinyals demana la paraula) perquè si es va fer una acusació difosa, si es va dir que tot el Consistori va prevaricar, aleshores és qüestió que el Consistori intervingui en el plet. Però si l'acte és una etapa més del plet intern de l'Esquerra Republicana, perquè el Consistori no ha de dependre dels acords de la Comarcal, aleshores els de l'Esquerra hi poden anar ells als Tribunals a querrel·lar-se perquè aleshores creu que el Consistori no ha de votar la proposició.

El senyor PEL·LICENA no voldria parlar en aquest debat, però com que s'hi barregen qüestions internes de l'Esquerra (el senyor CASANOVES: Cap ni una), amb actuacions del Consistori, ha d'intervenir. Parla després de l'acta de l'adquisició de la col·lecció Plandiura, que ha estat una de les obres més patriòtiques, i que els regidors de l'Esquerra que hi intervingueren, tots es comportaren com a grans patriotes, i que per l'adquisició de la col·lecció Plandiura molts pocs dels seran perdonats (grans rumors).

Algun diari digué que era un negoci dels senyors Ventós i Casanoves; ell ha de dir que ni els senyors Ventós, Comes i Casanoves en totes llurs gestions no han donat lloc a dubtes sobre llur honorabilitat.

El senyor JOVER: I els altres?

El senyor SAMBLANCAT: Es recordi de mi.

El senyor PEL·LICENA: Del senyor Samblancat, per manifestacions fetes per ell, han nascut els rumors (el senyor Samblancat demana la paraula). Nosaltres no podem donar patentes d'honorabilitat. De totes maneres no podem votar la proposició perquè és un episodi de les querrel·les internes de l'Esquerra, perquè com que no s'han trencat les relacions personals (s'entaula un viú diàleg amb el senyor Casanoves sobre si els regidors expulsats segueixen o no amb la majoria) és inadmissible adoptar una actitud d'incompatibilitat moral a base d'uns retalls de diari. Aquesta incompatibilitat podria venir d'una comissió consistorial, però no d'un organisme extraconsistorial.

El senyor CASANOVES: Si estiguéssim en un partit democràtic ho sabríem.

El senyor PEL·LICENA diu que estan disposats a votar el punt tercer, però no els altres.

El senyor GIRALT, després del plet inevitable sobre el plet de família, durant el qual el senyor Casanoves li diu que no ha llegit la proposició: També es troben ferits per l'acusació recollida per un estimable periòdic de Barcelona. Han vingut amb satisfacció la proposició d'arxi; però ha vingut la declaració dels oradors d'aquell miting i la satisfacció es veu disminuïda; es troben davant d'un cas de consciència d'uns homes que rectifiquen una acusació suposada, i es troben amb una ressenya d'un periòdic, que ja sabem com es fan.

El senyor CASANOVES: Ara doni la culpa al manxaire.

El senyor GIRALT no tindrà cap inconvenient a portar l'assumpte als Tribunals perquè els acusats podran tornar a rectificar. Però hi ha encara l'extrem que vol dir (tercer), sobre el qual té el mateix dubte que el senyor Pellicena. Perquè entre tant els tribunals actuen, s'han de rompre les relacions d'un any i mig de tractat diari. Prega que se suprimeixi aquest extrem. Si el que es persegueix és que respaldem la veritat pura sense maledicències, ja n'hi haurà prou amb la declaració feta ací i amb la que faran davant els Tribunals. Acaba dient el

senyor Pellicena que ha estat letat en demanar explicacions al senyor Samblancat, perquè aquest ja recorre als Tribunals contra el diari i els seus autors (ocupa la Presidència el senyor Ventós), i l'invita a que digui que no té necessitat d'explicacions perquè per damunt de tot en surt honorabilitat, estimable i austera la figura del senyor Samblancat.

El senyor VINYALS contesta al senyor SOLA. És just — diu — que se celebri un acte en aquella entitat pel fet d'haver estat separats de la disciplina del partit, però sense agressivitat. Potser era inoportú, però semblava oportú, i és fèu.

El senyor SOLA li prega que concretet si fou un episodi del plet intern de l'Esquerra (campanetes).

El senyor VINYALS: Sí.

El senyor SOLA: Res més (Procedes de Mary Dugan).

El senyor VELLILA diu que el Consistori dubta, i li sembla que l'Esquerra vol sancionar fets que no tenen res a veure amb el cas, perquè si de cas no tindrien estat consistorial. Qui hauria de sancionar el cas dels expulsats era el Consistori. Demana que es doni estat consistorial a l'acta de la Comarcal i a aquest, i que cal que parli també el periodista, que és l'únic que calia. Si es tracta d'un plet intern de partit no es deixaran arrossegar. Si es nomena una comissió per esbrinar els fets fins a l'últim, tots hi seran (el senyor SOLA presenta una proposició incidental).

El senyor CASANOVES es lamenta que quan ell volia elevar el debat hi hagués elements del Consistori que no se sentissin afectats per les acusacions. Només cal llegir la proposició per comprendre-ho. Quan 'El Correo Catalán' acusà de negocis bruts a ell i al senyor Ventós, no en féu cap cas, perquè no ofèn qui pot. Quan hi ha hagut plets interns no s'han portat ací, i no han pas demanat cap incompatibilitat. La fórmula fou: separats de la majoria d'Esquerra Republicana i dels organismes que en formen part. Analitza les intervencions dels diversos oradors que al·leguen qüestió interna de partit. El senyor Vinyals ha rectificat ací, però no rectifica pas la notícia en la premsa. Comenta el dit dels senyors Sánchez, Marfà i Puig Monner i les habilitats del senyor SOLA, al qual potser no interessin les insidies que es parlen contra el Consistori. Contesta al senyor Pellicena que també foren els prudents en no demanar explicacions de l'amputació en la minoria regionalista. Contesta després al senyor Giralt que encara que la cosa sigui una imprudència del periòdic, cal també la protesta, i pregunta si els fa por aquesta protesta. Amb aquest motiu fa un elogi de la premsa, però cal també saber protestar quan un periòdic no recull les coses d'una manera verídica, perquè la nota ha estat recollida per altres diaris, i cal que es faci constar la protesta. Demana que s'aprovin els dos primers extrems; quant al quart, és una conseqüència del resultat dels altres. Cada regidor s'ho pot resoldre per ell. Què més voldrien tots que la culpa fos del periòdic (ahh), però cal que el Consistori es comporti amb tota dignitat.

El senyor PEL·LICENA insisteix en els seus punts de vista. Els discursos de Gràcia es referien tots a les qüestions debatudes a la Comarcal (Autobusos Roca, Plandiura), i pregunta per què no portaren aleshores la qüestió ací, ja que el repartiment del milió i mig fou discutit a la Comarcal (el doctor Aiguader ocupa la Presidència). Creu que no cal insistir més perquè la cosa està prou clara.

El senyor SAMBLANCAT contesta al senyor Pellicena que no té per què donar-li explicacions; que aquestes les donarà a la Comissió o als tribunals.

Al senyor GIRALT li ha agradat la rectificació del senyor Casanoves, i per tant, no tenen inconvenient a votar la proposició suprimint l'extrem tercer. Contesta al senyor Vella que no se li aluma la possibilitat de constituir el tribunal perquè sigui eficaç. El troba antijuridic per haver d'ésser jutge i part a la vegada, i perquè estaria sotmès a tota mena de coaccions, i el troba impropici i inoportú.

El senyor PEL·LICENA contesta al senyor Samblancat que ell ha citat els noms dels regidors que amb ell havien intervingut en la compra. És lleix l'esmena del senyor SOLA, que diu:

"Que, havent un periòdic atribuït als oradors d'un miting l'acusació de determinades irregularitats amb motiu de la compra de la col·lecció Plandiura, es formulà denúncia d'aquests fets, acompanyant retall del dit diari als tribunals de justícia, i que així mateix es denunciessin els fets atribuïts per la Comarcal de l'Esquerra a determinats regidors, acompanyant les notes publicades per aquell organisme."

El senyor SOLA l'explica, i el senyor CASANOVES l'interromp: Això és una mica de xim-xim. El senyor SOLA diu que és una contradicció portar l'assumpte als tribunals, i s'entaula un diàleg amb el senyor Casanoves perquè aquells senyors han negat les declaracions. També té raó el senyor Giralt. Per això ha d'anar-hi als Tribunals (totom l'interromp) perquè això d'ara és un diari que ho diu, però l'altre és un fall de la Comarcal (el senyor Heredia l'interromp) perquè són irregularitats que afecten el Consistori. Invita les minories a que reflexionin en el que vol dir la seva esmena, que es doni estat judicial a tot o a res perquè no hi ha

ni irregularitats de diversos casos.

El senyor JOVER ha demanat una altra esmena, i vol que se lleixi.

El doctor AIGUADER li contesta, tot vermell, que ara n'hi ha una altra, i que s'aporti.

El senyor PEL·LICENA recull les paraules del senyor Casanoves sobre la mutilació de la seva minoria, i li diu que el senyor SOLA, que ho portà als Tribunals, al Consistori. Votaran l'esmena del senyor SOLA.

Es posa a votació l'esmena SOLA. Els acusats abandonen el saló, però després tornen, i voten que sí (el senyor Vinyals deia que no, però els altres li fan dir que sí).

El senyor VELLILA crida al senyor SOLA que això no pot ésser, i es lleix la votació.

Han dit no 24 i sí 13.

Es lleix l'esmena dels senyors JOVER i VELLILA en el primer extrem, que diu:

"Que es nomeni una comissió de regidors que, investida de missió investigadora, doni dictamen de les mesures a prendre davant les acusacions fetes públicament per determinats regidors; i que el tercer extrem digui: que per la intenció que pugui tenir l'anunci d'una proposició de revisió de fortunes de tots els regidors, feta pel senyor Costa, que tots els regidors posin la seva firma a la disposició de l'esmentat senyor, per a l'aprovació de la pretesa proposició."

El Sr. JOVE es queixa que no li hagin deixat llegir la seva proposició. No l'ha convingut el Sr. Giralt, però no té inconvenient a eritar l'esmena. Diu que si es fa la comissió, la majoria no en podrà formar part, perquè seria jutge i part, ja que les acusacions no afecten a cap de les minories.

El Sr. VENTOS: Què li ha dit el Sr. Costa?

El Sr. JOVE diu que la retira, però que la presentarà quan el senyor Costa hi sigui.

El Sr. PEL·LICENA diu que no votaran mai cap proposició demagògica; quant a la investigació de les fortunes, primer cal que n'hi hagi (rialles).

Es vota el primer extrem (els acusats surten); els regionalistes voten que no; el Sr. Pellicena demana la paraula per a explicar el seu vot. El Sr. SOLA diu "no". S'aprova per 24 contra 10.

El Sr. PEL·LICENA diu que han votat en contra perquè està en contradicció amb el segon, ja que tot depèn de la decisió dels tribunals (rumors).

El Sr. VELLILA: Es clar!

Es posa a votació el segon extrem (els acusats tornen i voten que sí). S'aprova per unanimitat de 37 regidors.

El tercer extrem es retira.

ORDRE DEL DIA

En llegir-se el dictamen d'Eixample, que diu "Que com a complement de l'acord consistorial del 20 dels corrents, relativa a la designació de la plantilla i nomenament de personal per al nou Negociat d'Estadística, Arxí i Personal de la Secció d'Eixample, s'habiliti un suplement de crèdit per a pagaments d'haveres fins al 31 de desembre per mitjà de les sentències TRANSFERÈNCIES: del Cap. I, Art. 1, Part. 3, Subseccions DOTZE MIL CINC-CENTES PESSETES. (12.500). Al Cap. VI, Art. 7, Part. 51 a 62, Personal d'Oficines, DOTZE MIL CINC-CENTES PESSETES (12.500). i 2.ª: Que es doni a aquest expedient la tramitació necessària" — el Sr. PEL·LICENA demana que es passi a votació sota la més estricta responsabilitat dels regidors, dels interventors i del secretari.

El Sr. RUIZ: Que quedí damunt la taula. — I hi queda.

Un dictamen de Governació concedint a la vídua de l'escriptor Domènec Aymerich una pensió del terç del sou, ve amb una esmena dels representants de les minories perquè com a vídua del gran actor del teatre català se li concedeixi tot el sou, com a drets passius.

El Sr. JOVER diu que votarà en contra perquè tots els dependents són iguals.

El Sr. GIRALT li contesta, amb un discurs, que no tots els dependents són iguals: la vídua del gran actor. Recorda les distincions concedides a altres artistes.

El Sr. JOVER votarà en contra, perquè a l'entendre més els qui no han estat mai res, perquè la vídua de l'Aymerich ja té la glòria i les altres vídues no tenen ni això, i ell voldria que es premis els qui no han estat res, perquè prou pena tenen. S'aprova l'esmena.

S'aprova també el dictamen concedint al Sr. Manuel Ainaud els haveres corresponents als anys que va passar destituït per la dictadura del càrrec de cap de l'Assessoria Tècnica de Cultura.

PROPOSICIONS

Se n'aprova una del Sr. Giralt proposant nomenar l'actriu Margarida Noya, filla predilecta de Barcelona. — Una altra dels Srs. SOLA, Senarà i Pellicena, que proposa: "Que com sigui que el principi de tot sistema tributari és que els impostos es cobrin amb el mínim possible de ofensa per al contribuent, la Comissió d'Hisenda estudiï una estructura de recaptació en la qual hi hagi unes èpoques fixes i determinades, en les quals puguin ésser satisfets els arbitris municipals, evitant els inconvenients i perjudicis que ocasiona als ciutadans el fet que vagin molts rebuts inecessàriament a les Agències executives.

Passa a Cultura una proposició dels Srs. Jover, Duran i Bertran demanant que en el termini de 15 dies es

tingui a disposició de la Borsa del Treball l'edifici que havia estat Escola de Música.

Se n'aprova una dels Srs. Bausili, Llopart, Pellicena, Alomar, Amat i SOLA Canyelles: "Que l'Ajuntament designi una comissió de tres regidors, presidida pel regidor en cap, a fi i efecte que es posi immediatament en relació amb el Ministeri del Treball i amb els elements que han intervingut en la inspecció del Patronat de l'habitatge, per a conèixer l'estat legal, comptable i efectiu d'aquesta qüestió, i proposar una solució inspirada en la defensa dels interessos del petit establiment català.

Després es concedeixen plantes, flors, premis, palaus i obsequis, i entrem a la

REFORMA DEL CARTIPÀS

El Dr. AIGUADER en veu baixa comunica que havent passat al Govern de la Generalitat el Sr. Comes, es va a posar a votació el que l'ha de substituir a la presidència de Cultura. Amb aquest motiu, fa l'elogi del senyor Comes, que és continuat pel senyor CASANOVES.

El Sr. PEL·LICENA el confirma i diu que compien que encara que sigui al Govern de la Generalitat, compten amb la col·laboració del Sr. Comes tant a Cultura com al Consistori.

El Sr. GIRALT fa un complet elogi del Sr. COMES i aquest agraeix les paraules dels caps de minoria i es passa a votació secreta.

Fet l'escriptura resulten 23 papers amb el nom del Sr. Escofet i 12 en blanc.

Es passa després a votar la substitució del Sr. Puig i Monner, que no passa al Govern de la Generalitat. No hi ha discursos d'elogi. Tots els regidors convergen a l'hemicicle. La votació donà 23 vots a favor del senyor Vellila, un per al Sr. Cabrer i 13 en blanc.

El Sr. VELLILA exulta.

El SECRETARI adverteix aleshores que aquestes votacions són internes, perquè cal la majoria absoluta, o sia 26 vots. De totes maneres, tranquil·litza al Sr. Vellila el fet que després de tres votacions internes és com si haguessin votat els 26 de la recepta.

Aleshores, segons proposició dels senyors Ventós, Xirau, Vachier i Pla. Que, votats els anteriors tinent d'alcalde i corresponent, per tant, ordenar les tinències i proveir alguna presidència de Comissió, s'acordi: Primer. Que l'ordre dels tinent d'alcalde sigui el següent: Primer, Casanoves; segon, Ventós; tercer, Duran i Guàrdia; quart, Casanelles; cinquè, Vilalta; setè, Giralt; vuitè, Ullé; novè, Jover; i desè, Vellila.

La tinència d'alcalde del districte V serà exercida pel senyor Escofet, i la del districte IV pel senyor Vellila.

Els altres tinent d'alcalde continuaran regentant els districtes que avui ocupen.

Segon. Passarà a presidir la Comissió de Cultura el tinent d'alcalde senyor Casanelles, i la de Foment, el tinent d'alcalde senyor Vilalta.

PRECS I PREGUNTES

Quan es va a aixecar la sessió, el senyor SAMBLANCAT reclama la paraula. Parla de la suspensió de les obres de les marquesines del carrer Comercial; totom crida. Li contesta el senyor Ventós, el qual diu que la suspensió és només de tres dies, i quan el senyor Samblancat va a preguntar alguna cosa al senyor Heredia, el doctor Aiguader aixeca la sessió. Manegen dos minuts per a un quart de dotze.

LA T. S. F.

II EXPOSICIÓN DE RADIO, CINEMA SONOR, FONO DISCOS I FOTOGRAFIA

El dissabte vinent, dia 22, a la tarda, s'inaugurarà aquesta Exposició, que tant d'interès ha desenvolupat arreu i en la qual provenen part les cases més importants de ràdio, cinema sonor, fono discos i fotografia.

Aquest granitós certament tindrà lloc al Palau número 1 del Parc de Montjuïc, cedit generosament per l'Ajuntament de Barcelona, situat a l'esquerra del gran brollador. Sabem que hi haurà servei permanent de restaurant, a càrrec d'una de les firmes de més reconeguda solvència de Barcelona, i que ha estat habitada una gran sala per a festes, car durant el transcurs de l'Exposició tindrà lloc una sèrie d'actes i festes de molta importància.

Estem segurs que tot Barcelona anirà a Montjuïc a visitar aquesta II Exposició de ràdio, cinema sonor, fono discos i fotografia, patrocinada per "Fira Barcelona", i que res haurà d'enviar a les que actualment se celebren a l'estranger.

Emissions

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

La pesantor que domina en les sessions de dimarts en el sector de negoci a termini, continua registrant-se al Borsal en el dia d'ahir; a la tarda, a Borsal, semblava en els primers moments iniciar-se una represa, que no es mantingué durant el curs de la reunió, quedant a darrera hora els canvis poc variats respecte a la tanca anterior.

Està vist que és molt difícil aconseguir la represa, iniciada ja en algunes ocasions, sense veure's la continuïtat necessària per millorar la situació deprimida del nostre mercat.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la sessió de Borsal:

Valors	Dia 19	Tanca anterior	Alça o baixa
Nord	44.10	44.30	-0.20
Alcantara	33.10	33.10	—
M. Rif	51.00	51.50	-0.50
Colonial	41.50	42.00	-0.50
Explosius	122.00	123.00	-1.00
Montserrat	28.35	28.75	-0.40
Algides	143.35	144.00	-0.65
Sucres	45.00	43.50	+1.50
Petroli	6.05	6.00	+0.05

La tanca anterior dels Sucres és del 14 d'aquest mes, i del dia 17 la corresponent als Petroli i Algides.

BORSA AL COMPTAT

El rollo d'obligacions fa uns dies que registren certa irregularitat; en la sessió d'ahir es comprovà una major passivitat en operar i feblesa general.

El deute de l'Estat es mantenen a un nivell solt regular, en les contraccions, quedant la major part sense variació en els canvis.

El Ajuntament tampoc prospera en activitat operativa, continuant la tendència de feblesa que s'inicià en la darrera sessió, com ho prova les pèrdes que es noten en els 1925, ampliat el 1921, que baixen a 68.75 (-2.00); 1925, Balmes, 68.50 (-1.25); i Eixample 1913, 70.00 (-1.00); en els altres es registren algunes baixes al voltant de mig enter.

Les Diputacions en aquesta sessió registren més fermesa: les 4 1/2 per 100 (5.000.000) pugen a 71.00 (+1.00); repetixen les 6 per 100 (27.500.000) a 83.75, i milloren les Provincials a 84.00 (+0.50).

Les cèdules Banc Hipotecari i Crèdit Local, ensopien en contractar, quedant fluïdes les primeres i sostingudes les segones.

Les obligacions carrileres registren una minva en el negoci, segons el resultat en anteriors sessions, i presenten tendència feble. En les Nords la baixa sol es fa sentir en algunes emissions: Almanses, 60.75 (-2.25); Sant Joan, 51.00 (-1.00); Alar es refan quedant de la reculada de dinar, 70.00 (+1.00); en la resta de valors es nota més sosteniment en les posicions, i s'afirma alguns avanços d'un quart d'enter. Les Alcantares presenten més regularitat, notant-se sols variacions de poca importància. Les Andalusos 1920, queden a 21.00 (-1.00); les Tànger a Fez, operades ahir, queden a posicions febles.

Les Transatlàntiques 1925 per construccions pugen a 73.00 (+1.25).

Les obligacions industrials tampoc presenten aspecte favorable respecte al negoci realitzat, i quant als canvis, en la major part dels valors es nota més sosteniment respecte a les anteriors, demostrant-se feblesa en els que més variarien. La Cooperativa Fluid perdien qualsevol del terreny guanyat dits entrera: 1925, 47.50 (-2.50); 1929 (-1.75); Energia Elèctrica 1928, 94.75 (-1.00); Eixample sèrie B, 61.00 (-1.00).

De les accions sols es pot notar la pèrdua de les Cros, que baixen a 108.00 (-4.00). El negoci, molt ensopeït.

La Hura puja a 41.35 (+0.25).

El delar no varia, a 12.23.

BORSES ESTRANGERES

Continuen les mateixes característiques que exposàvem ahir, dominant en els mercats exteriors, és a dir, poca activitat en realitzar contraccions i feblesa general, sense arribar a ésser d'importància.

París, passiu i lleugerament deprimat: Wagons Lits, 70 (-1.00); Rio Tinto, 1235 (-39). Brussel·les, molt desanimat; en aquest mercat les Chades queden a 5900 (-20). Zuric, més sostingut, encara que es nota un lleuger predomini de feixugues: Brown Boveri, 192 (+27); Sevillana d'Electricitat, 165 (-1.00); Motor Columbus, 273.50 (-1.50); les Chades també reculen, 835 (-10). Berlin presenta aspecte semblant al que acabem de descriure: Siemens, 116.25 (-1.50); Chade, 166 (+1.00). Londres, ensopit

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsa mall: Nord: 44.60, 44.25, 44.70, 44.35; Alcantara: 33.40, 33.10, 33.15; Colonial: 41.50, 41.00; Explosius: 122.50; Ford: 165; Algides: 143.50, 143; Montserrat: 28.50; Gas E: 89.00.

Borsa tard: Nord: 44.50, 44.00, 44.10; Alcantara: 33.25, 33.30; Colonial: 41.60, 41.75, 41.50; Explosius: 122.00, 122.50, 123.00; Petroli: 6.10, 6.05; Algides: 143.00, 144.00, 43.35; Rif: 51.00; Sucres: 45.15, 45.00; Montserrat: 28.25, 28.50, 28.35.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures: 41.35; Francs suïssos: 236.40; Dòlars: 122.25; Marcs: 201.1; mig; Belgues: 170.10; Francs francesos: 48.05; Liras: 62.65.

BORSA OFICIAL

Colonial: 40.35; Chade: 395 paritat; Chade D: 78.00 paritat; Chade E: 75.20 paritat; Algides: 143.25, 143.50; Filipines: 276 paper; Explosius: 122.50, 122.00; Rif: 51.00.

OBLIGACIONS Deutes de l'Estat

Interior 4 % A	64.25
" " B	64.25
" " C	64.25
" " D	64.00
" " E	63.90
" " F	63.90
" " G H	62.25
Exterior 4 % A	80.30
" " B	80.35
" " C	79.75
" " D	79.50
" " E	78.35
" " F	78.50
" " G H	80.00
Amortitz. 5 % 1920 A	90.00
" " B	90.00
" " C	90.00
" " D	89.75
" " E	89.25
" " F	90.25
Amortitz. 5 % 1917 A	84.00
" " B	83.50
" " C	83.65
" " D	83.00
" " E	84.00
" " F	84.00
Amortitz. 5 % 1927 A	81.75
" " B	81.75
" " C	81.50
" " D	81.75
" " E	81.50
" " F	81.65
(amb impostos)	
Amortitz. 5 % 1927 A	94.85
" " B	94.50
" " C	94.35
" " D	94.35
" " E	94.00
" " F	94.75
Amortitz. 5 % 1929 A	94.75
" " B	94.00
" " C	94.00
(sense impostos)	
Amortitz. 3 % 1928 A	68.85
" " B	68.75
" " C	69.00
Amortitz. 4 % 1928 A	77.75
Bons a Tresoreria A	204.50
Deute Ferroviari 5 %	81.25
" 4 1/2 %	81.25

Diversos

Port Barcelona 1905	97.00
Melilla	102.50
Sevilla	98.00
Marroc 3 %	83.50
Banc Hipotecari 5 %	83.75
" 6 %	92.25
Caixa d'Emissions	76.00
" Crèdit Local 6 %	75.00
" 5 1/2 %	66.00
" 5 %	71.25
" 6 %	82.75
Cèdules Argentines	85.50
Bons Exposició Internac.	88.50

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	74.25
Ajunt. Barcelona 1903	57.50
" 1906 B	58.00
" 1906 C	58.00
" 1907 D	55.75
" 1912 B	56.75
" 1912 E	51.50
" 1912 F	55.50
" 1913 B	57.50
Ampliació B	57.00
" 1921 B	70.50

ECONOMIA

La política comercial de la República

Les compres de petroli a Rússia

Els diaris han comentat el pas per Madrid del senyor Ostrowsky, director de la Nafta Russa a Europa. La seva presència sembla que ha volgut rodejar-se d'un aparent misteri i al voltant del seu pas per Madrid la fantasia periodística s'ha desbordat.

Potser no n'hi hauria per tant. Hom sap (i nosaltres potser fórem els primers en parlar-ne en aquestes mateixes columnes el 21 d'agost) que està molt pròxim a acabar el contracte que féu el Monopoli espanyol amb la Nafta russa per al proveïment de benzina. És lògic que davant l'aproximació de l'acabament d'aquest contracte, per part dels venedors es tracti de renovar l'operació, i per tant que el senyor Ostrowsky hagi cregut convenient començar les gestions necessàries per a realitzar-la amb un excel·lent client. El "més bon client" que té Rússia, segons paraules textuales d'uns agents soviètics que fa poc passaren per la nostra ciutat i amb els quals hauríem tingut ocasió de parlar del subministre de petroli i dels negocis generals amb Rússia.

No obstant això, en aquella data ja cridàvem l'atenció al govern de la República de fixar-se bé abans de contractar un nou compromís per a l'adquisició de petroli de Bakú. No pas per fòbia soviètica (ans al contrari, sostenim la necessitat de normalitzar les nostres relacions comercials amb la U. R. S. S.); no pas perquè la qualitat de la mercaderia subministrada sigui inferior, a jutjar pel que diuen els tècnics; no pas perquè el preu sigui més elevat que el de la competència anglo-holandesa o nord-americana, que d'això ja en tindrà cura la pròpia "Campes" rellentant les seues interessos. Entenim i seguim entenint que Espanya no pot, sense desprestigi per la seva dignitat, ajupir-se a un contracte que suma una xifra creixent (al voltant de 400 milions de pessetes en un any) sense que l'Estat Soviètic li doni en canvi ni la més lleugera compensació, que té la necessitat en aquesta temps de crisi.

I això és el que cal que s'acabi, perquè no pot consentir-se que mentre la República Espanyola sigui (per boca d'un dels interessats) un dels millors clients del seu petroli, Rússia en canvi, que compra en quantitats molt creixents a Nord-Amèrica, Alemanya i altres països europeus, ni tingui en la llista de compradors el nostre país.

Segons notícies, sembla que aquesta idea va obrint-se pas amb tota aquella catxassa tan pròpia de Madrid, i sortosament creiem que no s'aplicarà solament per Rússia, sinó per altres països amb els quals ens trobem en condicions semblants.

Es possible, doncs, que aquesta vegada el senyor Ostrowsky, en entrar negociacions per a un nou contracte de petroli rus, hagi hagut d'escoltar contraproposicions que obligarien de fet a algunes compres per part de Rússia. Ja és sabuda la dificultat presentada fins ara pels Sovièts. La manca de numerari els obliga a demanar llargs terminis, mentre ells venen gairebé al comptat ràpid, perquè, malgrat l'esforç que realitzen i que en molts casos ha hagut de qualificar-se de dumping, no poden estipular condicions de compra a condicions reciproques de les que ells estableixen per a llurs vendes.

Pròxim a vèncer el contracte de les 300.000 primeres tones a Rússia, ens acostem, doncs, al moment que preveïem, i ara veurem si els que tenen a llur càrrec la vigilància d'aquest nou contracte per a la compra de petroli estan atents als interessos generals del país, per damunt les convencions del Monopoli.

La "política del petroli" no ha pas estat de les qüestions que més hagi apassionat el nostre país, contràriament al que ha ocorregut en altres llocs. La creació del Monopoli, per part de la Dictadura, va ésser inspirada més amb finalitats de rendiment fiscal i extensió d'una nova xarxa burocràtica, amb la qual hom pogués satisfer les ànsies dels nombrosos protegits d'aquella època.

Aquí no hem de fer-ne la història ni evocar-ne el record, però és evident que l'arma que representava aquest Monopoli, precisament per negociar tractats de comerç favorables a Espanya, no s'ha sabut o no s'ha volgut utilitzar mai.

Fins ara, almenys, l'interès nacional no ha superat mai la conveniència del negoci que hagi pogut fer l'empresa explotadora del Monopoli. El cas de Rússia ja tingué precedents, com foren les adquisicions a la "Standard" per a compensar-la en part de les incantacions; el contracte amb Romania que el príncep Bibescu valent-se de la seva influència prop de l'exerçit imposa, sense compensació per al comerç espanyol. Les 300 mil tones comprades als Sovièts, sense exigir cap reciprocitat de cap mena.

Cal, per tant, esmenar la conducta seguida fins ara i fer que la República no insisteixi en els errors que marquen la seva actuació en matèria de política comercial.

Les compres de petroli que es fan a Rússia, Romania o Venezuela han d'ésser el primer pas perquè pugui assegurar-se treball a uns quants milers d'obrers.

VICENÇ BERNADES

La pretensió que la qüestió del llarg crèdit que ells demanen fa impossible aquest acord, és tan absurda que ningú no la pot creure des del moment que hi ha un contracte en forma d'adquisició de petroli a Rússia, avalat pel Monopoli de l'Estat. És només una operació de mecànica a l'abast de qualsevol comptable. Si no s'arriba a una intel·ligència, és perquè evidentment hi haurà una manca de bona voluntat per una de les dues parts.

Però si hom té cura en imposar condicions abans de contractar, és possible que els Sovièts s'avinguin i s'esforcin a trobar totes aquelles facilitats que avui ens neguen.

Precisament en posar de relleu aquesta anomalia vàrem escriure el 21 d'agost:

"La pretensió que la qüestió del llarg crèdit que ells demanen fa impossible aquest acord, és tan absurda que ningú no la pot creure des del moment que hi ha un contracte en forma d'adquisició de petroli a Rússia, avalat pel Monopoli de l'Estat. És només una operació de mecànica a l'abast de qualsevol comptable. Si no s'arriba a una intel·ligència, és perquè evidentment hi haurà una manca de bona voluntat per una de les dues parts."

El cas de Rússia ja tingué precedents, com foren les adquisicions a la "Standard" per a compensar-la en part de les incantacions; el contracte amb Romania que el príncep Bibescu valent-se de la seva influència prop de l'exerçit imposa, sense compensació per al comerç espanyol. Les 300 mil tones comprades als Sovièts, sense exigir cap reciprocitat de cap mena.

Cal, per tant, esmenar la conducta seguida fins ara i fer que la República no insisteixi en els errors que marquen la seva actuació en matèria de política comercial.

Les compres de petroli que es fan a Rússia, Romania o Venezuela han d'ésser el primer pas perquè pugui assegurar-se treball a uns quants milers d'obrers.

VICENÇ BERNADES

El cas de Rússia ja tingué precedents, com foren les adquisicions a la "Standard" per a compensar-la en part de les incantacions; el contracte amb Romania que el príncep Bibescu valent-se de la seva influència prop de l'exerçit imposa, sense compensació per al comerç espanyol. Les 300 mil tones comprades als Sovièts, sense exigir cap reciprocitat de cap mena.

Cal, per tant, esmenar la conducta seguida fins ara i fer que la República no insisteixi en els errors que marquen la seva actuació en matèria de política comercial.

Les compres de petroli que es fan a Rússia, Romania o Venezuela han d'ésser el primer pas perquè pugui assegurar-se treball a uns quants milers d'obrers.

VICENÇ BERNADES

1925 Balmes	68.50
1928 Port Franc.	68.50
1926 5 % Exposi.	91.50
1928 5 % Exposi.	58.25
Eixample 1907	72.50
1927	72.50
1913	70.25
Bons Reforma	63.00
Ajunt. València 6 %	67.00
Sevilla Exposició.	69.00
Màlaga	60.00
Diputacions velles	71.00
Mancomunitat 1920	63.00
C. Crèdit Comunal	71.00
Diputació Barcelona 6 %	83.75

Barcelona 6 %	79.00
Sevilla 6 %	93.00
Granada 6 %	79.50

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44.00
València	95.50
Barcelona 5 %	95.00
" 6 %	98.50
" 5 %	90.25
" 6 %	95.00
Catalana Gas E. 4 1/2 %	76.00
" 6 %	97.00
Bons 6 %	92.75
Chade 6 %	104.50
Bons 6 %	115.00
Energ. Elèct. Cat. 5 %	82.00
" 6 %	90.50
Bons 6 %	93.50
Forces Motrius 6 %	60.00
Bons 7 %	60.00
Coop. Fluïd Elèct. 6 %	50.00
Gas Lebon 6 %	91.00
Unió Elèct. Cat. 6 %	87.75
Elèct. Cinca 6 %	84.00
Sevillana Elèct. 6 %	91.00
Grat Reca 6 %	70.00
Rees Llevant 6 %	101.50
Bons	98.00

Ford	166.00
Hullers	46.00
Indústries Agrícoles	200.00
Telefònica ordinària	103.00
prel. 7 %	101.00
Funicular Montjuïc ord.	19.00
Grans Pendents M. Nària	30.00
Tramvies Barcelona ord.	40.00
" 7 %	58.00
" 6 %	61.00
Cros	108.00

* Els canvis assenyalats amb asterisc són canvis anteriors.

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª sèrie 3 %	52.00
" 2.ª	48.00
" 3.ª	49.50
" 4.ª	47.50
" 5.ª	48.00
Pamplona	48.50
Prioritat	54.00
Lleida a Reus	55.25
Astúries 1.ª	43.50
" 2.ª	45.75
" 3.ª	45.00
Segòvia 3 %	45.00
Almansa 4 %	60.75
Adherits	49.50
Sant Joan 3 %	51.00
Alsàcia 4 1/2 %	68.00
Oscà 4 %	61.00
Nord 6 %	87.25
Valencianes 5 1/2 %	80.50
Alcantara 1.ª sèrie	47.85
" 2.ª	75.25
" 3.ª	74.50
" 4.ª	74.50
M. S. A. A 5 %	60.50
" B 1/2 %	58.00
" C 4 %	61.00
" D 4 %	59.00
" E 4 1/2 %	61.50
" F 5 %	67.50
" G 6 %	83.50
" H 5 1/2 %	74.50
" I 6 %	81.00
" J 5 %	66.75
Francès 2 1/2 %	60.50
" 3 1/4 %	47.50
Directes 3 1/4 %	48.00
Badajoz 5 %	69.00
Orense primitiva	33.00
" prioritat 3 %	43.25
Andalus 1.ª fix 3 %	16.00
" 1.ª variable	8.25
" 2.ª fix 3 %	15.00
" 2.ª variable	8.50
" 3.ª	17.00
" Bobadilla 4 1/2 %	19.00
" 6 %	21.00
Grac fix	14.00
" variable	6.00
Gris fix	14.00
" variable	8.00
Secundària 4 %	37.00
Matreosa - Berga 5 %	29.50
Sarrià a Barcelona 6 %	72.00
F. C. Catalunya 5 %	45.00
" 6 %	57.00
" Catalans veils	
" nous	
Tànger a Fez 6 %	91.00
Crepallera 6 %	15.00
Gran Metro 6 % 1922	39.50
Transversal 6 %	29.00
C. de Tramvies 1 %	70.00
" 5 %	64.00
Tramvies B. E. G. 4 %	62.00
" 5 %	98.00
St. Andreu 4 %	73.00

Indústries diverses

For. Andalus 5 %	100.00
Asland 5 %	81.00
" 6 %	93.00
" 7 %	95.00
Colònia Güell 6 %	95.00
Cona. i Pavim. 6 %	72.00
Cros 6 %	100.15
Elèct. M. Ebre 6 %	80.00
E. Ind. Aragó 6 %	62.00
Carbus Metal 6 %	95.00
Mines Rif 6 % 1918	99.25
Colorants Exp. 6 %	100.50
Foment Obres 4 1/2 %	85.75
" 5 %	70.00
" 6 %	85.00
Sucreria Espanyola 6 %	100.25
Hullera Espanyola 6 %	70.00
Maquinista T. M. 0 %	72.00
Porassa Soria 7 %	94.00
Nacional Pirell 6 %	98.50
Generia Moderna 7 %	90.00
Unió Cotonera 6 %	62.00
Salinera 6 %	100.00
Vidriera 6 %	70.00

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	96.00
Transatlàntica 6 %	85.00
" 5 %	35.00
" 3 1/2 %	73.00
Especial 6 %	77.50
Transatl. Esp. 5 %	66.50
Naval Llevant 6 %	39.00

ACCIONS

Banc d'Espanya	330.00
Banc de Catalunya	200.00
Canal Ebre	45.00
Petroli	104.00
Petroli	61.00
Catalana Gas D.	70.50
" E.	87.50
" F prel. 6 %	92.25
C. Transatlàntica	90.00
Transatl. Espanyola	110.00
Mapenya Industrial	120.00
Hispano-Suïsa	181.00

MERCAT DE LLOTJA

No gaire animada la sessió d'ahir, i les transaccions gairebé nul·les.

BLATS: Segueixen els preus sostinguts i amb oferta reduïda per a les procedències de qualitat; en canvi, altres de poca estima es cotitzen a preus més baixos, per la dificultat que troben en la venda.

Com que l'actitud compradora segueix la mateixa de fa dies, sols podrem registrar una operació

